

ARGENTINAI MAGYAR HÍRLAP

Ifjúsági rovattal

L. Monteverde 3132
(1636) Olivos
Bs. Aires - Argentina

PERIÓDICO HÚNGARO DE LA ARGENTINA
CON SECCIÓN EN CASTELLANO

II. évf. 21. sz.
2006. DECEMBER
(LXXVII. évf. 15.827 sz.)

Evangelistarium (osztrák munka)
1482. Esztergom. Jézus születése

1956 decemberének utolsó napja A Forradalom és Szabadságharc óta 50 év telt el, de ennyi év sem képes fakítani az emlékek drámaiságát.

Ferencsik János hangversenye

A Forradalmat eltiporták a szovjet hernyótalpak és honi kiszolgálóik, Kádár (Csermanek) pufajkásai. Az egész országra és a fővárosra is rátelepedett a terror, a statárium, a kijárási tilalom és a félelem. A nemzet egyik fele bujkált, a másik bújtatott.

Karácsony napja volt. Átlőtt és begipszelt csuklómat kopott lódenkabátom zsebébe bújtatva, a Majakovszkij utcán siettünk egy zeneakadémista lánnyal (későbbi feleségemmel), akit a harcok alatt ismertem meg. Ő hívta fel a figyelmet a géppel írott papírszalagra, ami a Zeneakadémia oldalkapujára volt kiragasztva:

Magyar Állami Hangversenyzenekar előadása, folyó hó 31-én 13 órakor.

Beethoven: Egmont-nyitány és III. (Eroica) szimfónia.

Vezényel: Ferencsik János.

Döbbenet néztünk össze, jól látunk-e? Egmont és Eroica?

Ez a két mű a legszebb zenei jelképe a szabadságvágnak! Ez a bizonyosága, hogy a zsarnok túlerő a kezünkől ugyan kicsavarta a fegyvert, de szellemünket nem tudta leigázni! Kipirult arccal siettünk tovább.

Kezdes előtt már jó fél órával tele volt az előcsarnok. Vajon hogy értesültek erről az eseményről? Az emberek arcán riadt kíváncsiság. El még? Elfogták, vagy sikerült elmenekülnie? Ha itt volt, csak némán, hosszan szorítottak kezét. - Becsöngettek. A közönség szokatlanul halkán foglalta el a helyét, mi is a zenekari ülések felső sorában. Szinte hallani lehetett a csendet.

Feloldásként hatott, amikor Ferencsik pálcája nyomán felhangzott az Egmont-nyitány. Előtte is, azóta is többször hallottam Beethoven e csodás zenéjét, de úgy, mint akkor – soha! Akkor és ott a

zenekar és a hallgatóság együtt oldódott fel a muzsikában. A rövid szünetben az arcok már pirosabbak, a tekintetek keményebbek voltak.

Felcsendült az Eroica szimfónia. A monumentális első tétel tovább fokozta azt a hitet, hogy a szabadságvágy legyőzhetetlen - bár nagyon sok áldozatot követel.

A második tétel, a *Marcia funebre* néhány másodperces szünetében a zenetörténet egyedülálló eseménye történt. A közönség felállt – és állva is maradt! A dirigens és a zenészek döbbenet fordultak a hallgatóság felé. Látva a mozdulatlan és néma közönséget, megszólalt a Gyásztétel. Úgy, ahogyan a világon még soha sehol sem szolt... Meglett férfiak válla rázkódott a hangtalan zokogástól, és a zenészek szeméből is könnyek folytak. A tétel végén egy alélt nőt (anyát vagy feleséget) kísérték ki. Leülve várni kellett, amíg a hangosan zokogók elcsendesültek és folytatni lehetett a hangversenyt.

A végén néma felállással vártuk meg, amíg a zenekar kivonul. Alig volt taps... A kezek – az én kezem is – ökölbe szorultak. Így nem lehet tapsolni! Mégis minden zenész tudta, hogy ennél nagyobb tisztelet és elismerés még nem érte őket.

Az utcán elállt a hóesés. A felhők, bensőnkben is, kezdtek eloszlni. De égi ATYÁNK, országvédő MÁRIA anyánk, mikor engeditek már meg, hogy áldott napsugaratok ránk süssön, MAGYAROKRA?!

E történetet le kellett írjam, - hisz ki tudja hányan élünk még, akik azon az ólomszürke délutánon ezt a csodát átéltek?

Schrötter Tibor

A-00-10148. sz. 1956-os politikai elítélt

Túrmezei Erzsébet:

Adventi ház

Adventi házunk van, sokablakos. Minden este nyitunk egy ablakot. Benn melegen kis fehér gyertya lángol, és árad a fény minden ablakából. Kis ablakkal versenyt fénylenek csodába bámuló gyermekszemek.

Ablaktábláin biztató írás: eljő a mennyekből a Messiás. Ő a nevét nevezik Csodálatosnak. És fölemeli, akit megtaposnak. És a békesség Fejedelme lesz: szabadulást hoz, életet szerez.

Telnek a percek, múlnak a napok, sorra kinyílnak mind az ablakok. Ahány kis ablak, annyi szent ígélet. Hívnak, biztatnak, csodákat beszélnek. Mi áhítattal álljuk mind körül. A ház sugárzik, és a szív örül.

Fehér falára festve sok gyerek. Mind Betlehem felé igyekeznek. Havas fenyő közt, ki gyalog, ki szánon, kéz a kézbe, hogy kis kezük ne fázzon. Sietve mennek, mint a pásztorok. Piros orcájuk bizva mosolyog.

Wass Albert:

Karácsony készül, emberek!
Szépek és tiszták legyetek!
Súroljátok föl lelketek,
csillogtassátok kedvetek,
legyetek újra gyermekek
hogy emberek lehessetek!

Kosztolányi Dezső:

Karácsony

Ezüstesőben száll le a karácsony,
a kályha zúg, a hóesés sűrű;
a lámpafény aranylik a kalácson,
a kocka pörg, gőzöl a tejsűrű.

Kik messze voltak, most mind összejönnek
a percet édes szóval ütni el,
amíg a tél a megfagyott mezőket
karcolja éles, kék jégkőrmivel.

Fenyőszagú a lég és a sarokba
Ezüsttükörből bókol a rakott fa,
a jó barát boros korsóihoz von,
És zsong az ének áhítatba zöngve...

Csak a havas pusztán a néma csöndbe
sír föl az égbe egy-egy kósza mozdony.

A pápa üdvözli Magyarországot az 50. évfordulón

XVI. Benedek pápa üdvözölte Magyarországot „bátor népét” hétfőn, és azt fejtegette, hogy a szovjeturalom elleni felkelés 50. évfordulóján Európának ideje elgondolkodnia saját szellemi értékein. Az egyházfő felidézte, hogy az akkori pápa, XII. Pius milyen „fájdalomtól áthatott felhívásokat” tett Magyarország önröndelkezési jogáért. „Még elevenen élnek a tragikus események emlékei, amelyekben néhány nap alatt ezek haltak vagy sebesültek meg, mély aggodalmat keltve világszerte” - olvasható XVI. Benedek Súlyom László magyar elnökhöz küldött üzenetében.

Mindenféle elnyomás dacára,

amelyet az évszázadok során elszenvedtek, legutóbb a szovjet kommunizmustól, az önk népe mindig megőrizte az állam és polgárai közötti viszony helyes értékelését, minden ideológián túlmenően - folytatódik az üzenet. - Megismétlem azt a szívből

jövő óhajomat, hogy Magyarország az elnyomás és az ideológiai kényszer minden formájától mentes jövőt építhessen.”

XVI. Benedek hangsúlyozta, hogy a magyar felkelésről való megemlékezésnek el kell indítania egy „gondolkodást az Európát alakító erkölcsi, etikai és szellemi (...) eszményekről és értékekről”. Miközben az Európát a hidegháború idején kettéosztó „vasfüggöny” eltűnt, a Vatikán hangot ad annak az aggodalmának, hogy egy nyugatosított társadalom elveszítheti kapcsolatát a keresztény gyökerekkel.

© 2005 MAGYAROK A VILÁGHÁLÓN

Minden kedves
Olvasónknak
békés, áldott,
boldog
karácsonyt és
egészségben, sikerekben
gazdag új esztendőt kíván
az AMH szerkesztője
és munkatársai

A TARTALOMBÓL:

- KOLONIÁLIS ESEMÉNYEK
.....2., 6., 7., 8.o. és SP II, SP III
- Olvasólevelek 2.o.
- Kurucz László: Imák 3.o.
- Saáry É.: Svájci karácsony 3.o.
- Nyílt levél az Olvasóhoz 4.o.
- MAGYARORSZÁGI HELYZET 5.o.
- Córdoba, Sta.Fe-i hírek 7.o.
- "Doña Quijota" üzen 8.o.
- ÚJ ROVAT: Mit hallott az AMH? 8.o.
- Mi Történt? 9.o.
- Új rock-együttes!HUF I.-II.
- Wass A.: Karácsonyi mese HUF I.
- Valentín Alsina ¡cumple años!..SP I
- Uruguay en Hungría SP II
- ¡ESGRIMA! SP III

Az Olvasó írja...

Az AMH postarovata az olvasók fóruma. Az abban foglaltak teljes egészében az író véleményét tükrözik. A szerkesztőség ugyanakkor fenntartja a jogot, hogy a beérkezett leveleket szerkesztve közölje.

Az 56-os ünneplések örvendetes folyamánként megismertünk egy újonnan ideérkezett házaspárt, aki bekapcsolódik a kolónia életébe! Örömmel köszöntjük a belga Jan Van Hyfte-t magyar feleségével, Csereklye Zsóka Katával, aki alább mutatkozik be:

Tisztelt Szerkesztőség!

Gosztonyi Gyulától értesültem az október 29-i 1956-os megemlékezésről. Nagyon szép volt! Furcsa érzések keveredtek bennem: kíváncsiság, meghatódottság, izgalom, de a lényeg: boldogság. Szerencsémre már többször megfordulhattam Dél- és Közép-Amerikában, valamint a világ más szegletében, de furcsamod ez volt az első alkalom, hogy Latin-Amerikában magyarokkal sikerült találkoznom! És nem is akármilyen magyarokkal! Latin-Amerika legnagyobb és leghíresebb magyar közösségével! Otthon sokat lehet hallani az argentinai magyarok összetartásáról, ahogy a magyar nyelvet és kultúrát ápolják egy Magyarországtól nagyon-nagyon messze található országban. Csodálatos volt egy picit a közösség részesevé válni, együtt emlékezni meg 1956-ról, és a magyar Himnuszot énekelni a Buenos Aires-i Katedrálisban! Köszönöm.

Belga férjemmel idén június közepe körül érkezünk ide, és férjem munkája miatt maradunk előreláthatólag 2007 szeptemberéig. Jan a flamand Jan de Nul cégnek dolgozik, mint mérnök. A cég az itteni Hidrovia tulajdonosai közé tartozik. Argentínában a Paraná folyó mélyítését / kotrását végzik és férjem a munkálatok egy részét irányítja.

En végzettségemet tekintve idegenforgalmi közgazdász vagyok. Otthon egy turisztikai tanácsadó cég komplett hazai fejlesztési terveinek a kidolgozásában vettem részt, valamint a magyarországi UNICEF és a Katolikus Karitásznak önkéntese vagyok. Utóbbinak köszönhetően lehetőségem adódott projekt koordinátorként részt venni a Sri Lanka újjáépítésben, segélyezésben a 2004. dec. 26-i cunamit követő hónapokban. (Várjuk a beszámolót! Szerk.)

Megpróbálok mielőbb kijutni a Hungáriába, és remélem ott sikerül néhány új ismerőssel találkoznom!

Csereklye Zsóka Kata

Kijutottak a nov. 1-i a Hungáriában tartott nótáestrel! GFOTO.ORG

Kedves Zsuzsó!

Az újságot megkaptam, és többet olvasom most, mint az utolsó 30 évben... Megérte a fáradságot! Pedig nagyon szkeptikus voltam az elején. Üdvözlettel

Sebess Péter, Cariló

Kedves Zsuzsó!

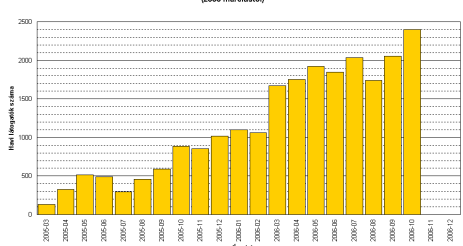
Itt küldöm a mellékelt grafikonon a LAMOSZSZ honlap látogatók számának frissített statisztikáját. Augusztus kivételével a növekvő trend folytatódik.

Sok szeretettel

Benedek László, Budapest,
www.lamoszsz.hu/amh

(Gratulálunk a sikerhez Lászlónak, aki nagy szakértelemmel kezeli a LAMOSZSZ honlapot, amelyen az argentinai magyar kolónia is méltóan képviselve van! Szerk.)

LAMOSZSZ honlap statisztika
2005. márciusától

Kedves Zsuzsó!

Ahogy már jeleztük, jónak találjuk, ha az újságba betesztek valamit a Laci szülinapjáról. Részünkre ui. nagyon sokat jelent tudni, hogy vannak emberek, akik imádkoznak Laciért! Ez nagyon sok energiát és bizalmat ad, mert tudjuk, hogy nem vagyunk egyedül. Távol, de nem egyedül. Azért is jó, mert tudjuk, hogy a mi imánkkal nem lenne elég... Olyan jó érzéssel áraszt el tudni, hogy más is gondol Lacira és szurkol érte! Úgy gondoljuk, hogy Laci irásának megjelenésével a hálánkat is kifejezzük mind azok felé, akik emlékeznek ránk. Másrészt, szeretnénk megmutatni, hogy ha az ember szembe mer nézni a nehézségekkel, beszélni róla, másoknak is elmondani, ezek a nehézségek biztos, hogy könnyebbek lesznek, mert mások vállára is eloszlik a súly. Ha valamit tanultunk idáig ebből a tapasztalatból, az főleg ez. Szeretnénk mások gondjain is segíteni és bátorítani, hogy merjék ezeket megosztani másokkal.

Nagyon szépen köszönjük a segítségéteket!

(Honfi Lászlóné Meleg Irén) Csiki,
Budapest

(Honfi Laci saját kezűleg írt beszámolóját betegségéről és folyamatos fölépüléséről I. SP II.o. Szerk.)

Kedves Zsuzsó!

Kezdetől fogva nem értem, hogyan lehet a tönkrement Argentínában magyar lapot fenntartani, csak bámulom, hogy belevágott és még nem adta fel. Az olvasók érdeklenségéről fájdalomódát tudnék zengen. A Nemzetört az egész világon olvassák, és mégsem tudják eltartani az előfizetőket. - A lapja nem jó, hanem szenzációs! Igazi, ezerkarátos profimunka. Ha egyáltalán, akkor csak így maradhat fenn egy viszonylag szűk közösségben. Teljes szívemből kívánom, hogy így legyen!

Sikert és főleg lelki erőt kívánva nem búcsúzom, csak elköszönök.

Baráti szeretettel:

Nyitrai Gyula, Nemzetör, München

A hivatalos nemzeti ünnep: Október 23-a a magyar nagykövetségen

Pazar fogadásban részesültek a meghívottak erre az 50. évfordulóra, pedig lehettek legalább 350-en. Ennyi elegáns embert ez a krónikás meg soha nem látott egy nagykövetségi fogadáson.

GFOTO.ORG

Az idő nagyon kedvezett, kicsalogatta a tömeget a kertbe - az jóformán zsúfolásig megtelt, még túl a besátorozott részén is. Kifele menet végig az asztalok gazdagon

GFOTO.ORG

Amikor már mindenkinek pohár volt a kezében, Józsa Mátyás nagykövet rövid spanyolnyelvű felszólalásban

kedvesen köszöntötte vendégeit. Elképzeljük, nem lehetett könnyű megtalálni a megfelelő szavakat abban a percben, amikor az Ohaza lakosainak igen nagy hányada hetek óta részt vesz tömegtüntetésen, fölvonulásokon, szidja és kifütyüli az ő általa képviselt kormányt, és amikor ádáz verekedések, csaták folynak az utcákon. De Józsa nagykövetnek a civilizált publikuma részéről nem kellett záptojásdobálást tartania, és így kiemelte, hogy ámbár a Forradalom nem végződött jól és

Józsa Mátyás nagykövet és felesége Gabriella
Fotó JAKAB

jelenleg Magyarországon érdekes dolgok történnek („pasan cosas interesantes”), mi itt azért jöttünk össze, hogy ünnepeljük a Forradalmat, mert annak köszönhetően ma demokrácia és szabadság uralkodik Magyarországon. Örömmel emeltük poharunkat és érdeklődve vártuk a jelzett Regösök föllépését. Ezek után még hátravolt a már elkészített óriási bográcsgulyás.

A Regösök megint kitétek magukért! b.-j.: Kerekes Mikl, Tallarico Naty, Ughy Viktor, Kerekes Cili, Bonapartian Dani, Jeszenszky Zsuzsi, Bonapartian Edi GFOTO.ORG

Bizony, vidám hangulatban folyt az ünneplés, megvolt hozzá mindaz, amit szemérem kívánhat. Netán hiányzott valami?

Igen. - De mi?

Tudtukkal a magyar kormány protokolljában nem szerepel a hivatalos nemzeti ünnep alkalmára a himnusz eléneklése – tehát ez nem hiányozhat nekünk.

Akkor vajon azt az ünnepélyes megemlékezési módot hiányoltuk, amit a kolónia 50. évén át megszokott – vagyis komolyság, szomorúság, egy kis gyászos magunkba szállás, és a csodás 12 nap letelte után következő rettenetes kimenetelre, a hosszú évekig tartó megtorlások számtalan áldozatára való kegyeletes megemlékezés? Talán itt van az ideje, hogy mindezt hagyjuk már magunk mögött, és vidávan ünnepeljünk, ahogy „MS” aláírással a Buenos Aires Herald is referál a nagykövetségi „stílusos megemlékezésről”, és a Regösök képét közli hozzá?

Talán ezt kellene tennünk. És mégis...

Hiányzott az az egyperces néma viszszaemlékezés a sok ezer halottra, a vitéz, halálfélelmet megvető kis pesti srácokra, a 200 ezer menekültre, a 301-es parcellára.

Csak egy-egy percnyi néma főhajtás. Ez hiányzott. És ezt az 50. évfordulón az idegen diplomaták sem vették volna zokon, hivatalos protokoll ide vagy oda. (HKZS)

56 emlékére: A Katedrálisban és a koszorúzásnál

Csúnya, esős reggel volt vasárnap, október 28-án. Hasonlóan szürke, talán valamivel hűvösebb lehetett az éghajlat 50 évvel ezelőtt a magyar őszben. Az idén nem nagy lelkesedéssel mentünk a fővárosi katedrálisba, ahol

Monseñor Eduardo García, a Buenos Aires-i Egyházmegye segédpüspöke fél 10-kor kezdte az „ünnepi” misét. Legyen társadalmunk becsületére mondva, elég sokan voltunk. Emlékezzünk: akkor Pesti páter mondta a szentmisét és teljesen megtöltöttük a székesegyházat...

A szentbeszédben a béke szükségességéről és Bartimeusz hatalmas hitéről hallottunk szép mondatokat. Igaz is! Békére és hitre nagy szükségünk van. Vártuk, hogy talán Bartimeusz hitét fogja közös nevezőre hozni mártírjaink hitével. Hiába vártunk... Szerencsére Honfi János volt a felolvasó, aki megtalálta a kellő pillanatot, hogy ismertesse tulajdonképpen kiknek a lelkiü-

vért imádkozunk. Megjegyzendő, hogy a főpapot Honfi János előzetesen felvilágosította és kellő adatokkal bőven ellátta. Tehát tudnia kellett, hogy miért jött el a magyar kolónia a katedrálisba.

Azonban mindenért kárpótolta a Coral Hungaria a karzatról: „Daloljatok az Úrnak... ujjongjatok és énekeljétek...” Ezt tették. A Kyriét és a Sanctust Kodály kottája szerint énekeltek; a Glória és az Isten bérénya Bárdos Lajos műve volt. Befejezésül a Himnuszot és a Hiszekegyet énekeltek, és mi velük együtt. Az egész eseménysorozatban a kórus szereplése gyönyörű és méltóságteljes tiszteletadás volt 56 emlékének.

Mise után San Martín szobránál fél 12-kor volt találkozó. Másodpercnyi pontossággal, pompásan feldíszítve, katonás léptekkel megjelent Buenos Aires város „Patricios” seregének fűvös zenekara. Udvarias eréllyel kiürítették a tér közepét, hogy a koszorúzás

megtörténhessen. Aztán eljásztották az argentin és a magyar himnusz bevezető ütemeit. Két óriási piros-fehér-zöld koszorút helyeztek el a San Martín szobor talpzatánál. Egyiket a Ma-

gyar Köztársaság külképviselete (a magyar nép?) nevében Józsa Mátyás nagykövet és dr. Bács Zoltán első tanácsos, a másikat az AMISZ nevében Honfi János, Hefty Lászlóné és Papp Jenő helyezte el.

Fotó JAKAB

Epilógus: a./ Hibátlan volt a rendezés! Minden pontosan, tervszerűen történt. Hogy így legyen, tudjuk, hogy sok előzetes hangyamunkára volt szükség. Köszönjük. b./ Cserkészeink is sokan voltak. Sőt: rendez egyenruhában, jelenlétüket mindenki méltányolta és örült nekik. Mártír kortársaik az égből mosolyogtak rájuk.

Lomniczy József
(Képanyag GFOTO.ORG)

Kurucz László:

A népművészet rejtett kincsei

Minden nép körében vannak emberek, egyének, akik különös előképzettség nélkül hímeznek, faragnak, festenek, éneket és verseket költenek, minden különösebb anyagi érdek nélkül. Ezeknek a népi, ún. folklorisz-kifejezőmódoknak minden változatosságuk mellett is van egy közös nevezőjük: a szépre való törekvés, amit akadémikusok oly sokszor és oly sikertelenül igyekeztek megmagyarázni.

A kötény ne csak takarja a ruhát, hanem szép, színes is legyen, a köcsögből ne csak inni lehessen, hanem legyen rajta valami történet: egy népi hős, és ha más nem, pár festett virág. A példákat *ad infinitum* lehetne folytatni, változatosságuk színben, formában szinte kimeríthetetlen. Lehet csipkelődő, néha vitatkozó is, de sohasem sértő, bántó, és sohasem erkölcsstelen.

Az énekek, balladák már egy emelkedettebb kategóriát jelentenek, belső lelki hírok visszarezdülései, vágyak, remények, szerelmek és csalódások hangjai, vagy a szinte fékezhetetlen vidámság megnyilvánulásai; az utóbbi legtöbbször már táncdal egybekötve.

A magyar népi művészet igazi tárháza, sőt kincsestára a kutatóknak, a bugylibicskától a Kállai kettősig. A népköltészetnek mégis volt - és van - egy ága, amely szinte a legutóbbi évekig, hogy úgy mondjuk „álom alatt rejtőzködött”, pedig a legmagasabb rendű kapcsolatot jelenti az ember és az Isten között. Ezek pedig a **népi imádságok**, amit **mindig** csak a templomon kívül, lefekvés előtt, vagy betegségkor, munka közben vagy a fonóban, sőt néha még a vásárokon is imádkoztak, nagyon régen születtek, és sajnos ma már csak haldokolnak és még megmentésükre sincs sok remény; inkább csak a regisztrálásukra, hogy hát ez IS volt...

Szinte véletlenül kezdte gyűjteni ezeket a kincseket Erdélyi Zsuzsanna, a híres folklorista és költő, Erdélyi János leánya, még 1968-ban, és hét év leforgása alatt mintegy hatezret sikerült hangszalagra rögzíteni, már nem is az utolsó percben, hanem azután... Mert az elmondók közül nagyon ritka volt a 80 évnél fiatalabb, és ezek gyermekei, unokái a mai rohanó világban aligha fogják ezeket az imákat megtanulni szájhagyomány révén, tízszer, hússzor megismételve, és mert az elmondó öregek, szinte kivétel nélkül, a már régen meghalt mamától, sőt nagymamától hallották, kicsi korukban biflázták be a sok és nagyon különböző helyről származó imákat. Mégis volt ezeknek egy közös nevezőjük, amely mindig is a **templomon kívüliség** formájában jelentkezett. A papok és lelkészek ritkán nézték jó szemmel a megszokott, liturgikus imákon kívül a legtöbbször rendkívül primitív formájú fohászokat. A ma nyilvánosságra hozott imákat még a rövid hét év alatt kizárólag idős asszonyoktól - férfiaktól, gyermekektől soha! - gyűjtötték, akik nagyobb része azóta persze a túlvilágon imádkozza ezeket a régi, különös fohászokat.

Erdélyi Zsuzsanna gyűjtése így egészen egyedülálló, és valószínűleg az is marad. A témakör csaknem mindig a rendkívül gazdag katolikus liturgia, szentek élete, csodái, apostolok és Krisztus szavai, tanítások és prédikációk és a szinte elmaradhatatlan záradékok: „Aki ezt elmondja, búcsúban részesülnek.”

Sok ima több helyen is előfordul, némi változatossággal és mindig a vidék tájnyelvén, amit a szerző írásaiban is szigorúan betart. Különösen szépek a moldvai imák, talán éppen azért, mert „belterjesebb” lévén, tisztábban maradt fenn az eredeti szöveg. Protestáns területről alig van gyűjtés, a puritánabb reformátusok népi eredetű imái hamar bekerültek a hivatalos, liturgikus imák közé.

Amikor híre kelt a gyűjtésnek, sok helyről még írásban is küldtek imákat a szerzőnek és a hivatalos püspöki vélemény nemcsak a *nihil obstat*-ot adta meg, hanem egyházi folyóiratokban is széleskörű tájékoztatást és segítséget is nyújtottak a kutatóknak.

A több mint 700 oldalas (!) könyv nemcsak tartalmilag, de nyomdailag is mestermunka. Pontos, precíz tördelés, gyönyörűen olvasható betűk, finom papír és minden igényt kielégítő elegáns kötés.

Hozzá kell még azt is tenni, hogy a könyv még a „szocialista” világban látott napvilágot, az Úr 1976. évében... (és azt, hogy a HKK könyvtárban megvan és kikölcsönözhető. Szerk.)

Én nem ölom nem itéllöm

Ehön gyün a Jézus,
Lelkemtől Jézus,
Kész a lélek,
Beteg a test a nagy bűnnek miatta.
Oh én elműt óráim,
Kevés számos napjaim,
Ha én meggyönt ember lehetnék,
Urat hozzám válthatnék,
Győzz hozzám szent Úr szent erős,
Lakozz bennem,
mint Názáretodban lakó Jézus,
Tedd ki boldog a keresztet
Küdd el Mária angyalt
Vigye porgatóriumba
Mária kapuja fölnyina
Isten fia születne
Szent székibe űtne
Ott látnék magos karastromot
Kivű' aranyos bellű irlalmas
Benne mongya szent Pál, szent Péter
az ő szent miséjét
Odamenne szent asszonyunk
szent könyökölésre, szent térbükölésre
Mert megfogták fényes Urunk Jézus
Krisztust az kegyetlen pogán zsidók
Egyik mongya öljed, öljed,
én nem ölom nem itéllöm
Tekinttem Szűz Máriare
Mint keserves szent fiare
úgy viszi mēnyországba
mint kizsdetlen korozsmába.
Dicsirtessék a Jézus.

/Keresztvetés/.

„Egy röszei születésű öreg koldus után, aki – állítólag – kb. 60 évvel ezelőtt tanulta édesanyjától „Kódus imádság.” Bálint Sándor gyűjtése. Leírva: 1924. márc. 7. pénteken.”

Hegyet hágék

Hegyet hágék,
Lőtöt lépék
Kő káplonicuskát láték,
(variáció: káplonecskát)
Bellől aranyas
(variáció: aranyos)
Küel irlalmas
Szent Világ Úrjézus Krisztus benne lakik vala.
Aran(y) hajával leeresztvel,
Aran könyveivel kicsordulval,
És aran szekállával kitépvel.
Eljőve Szent Világ Úristen és megkérdeztén:
Mié't ülsz itt Szent Világ Úrjézus Krisztus
Aran hajadval leeresztvel,
Aran könyveidvel kicsordulval,
És aran szekálladval kitépvel?
Azé(r) ülök itt Szent Világ Úristen
Várom a harangokat megkonduljanak,
A bűnösök ide folyamoggyanak,
Bűnbánatot tarcsanak,
Szent asztalomról táplálkoggyanak,
Hogy örök életet éljenek.
Aki ezt elmongya eszte lefektibe,
Reggel felkeltibe,
Testye beteg
Lelke készül,
Boldog mennyország ajtaja nyitult áment.
Benke Jánosné Benedek Rozália, 1906.
Diószén (Moldva). „... én ezt még kicsike lejánka vótam onnat hazulról... anyámtól is halltam, akkor a gyermekektől, az is tanolta az öregapjától... Mátyás Ilona... Benedek Jánosné... mozs(t) van meghalval nem rég, négy vagy öt esztendeje... 74 éves.”

Arany gyűrűjével lepecsétűt

Fehér róza Mária,
Engem talált ki Jézus,
Szent szívéből szeretett,
Arany gyűrűjével lepecsétűt,
Hogy énrájam a Sátán hatalmat ne vehessen,
Szárnya alatt igaz hit,
Igaz hitbe létő
Létőbe szent oltár
Abba vagyon Boldogasszony,
Kitekint a kincs ablakján
Killű aranyos, bellű irlalmas és kegyelmes.
Házamnak négy szögletibe négy őrző angyal,
Őrizzék szent keresztet, forogjatok... (Itt má nem tudom)

Poczok Lászlóné Bankó Mária, 1898.

Pötréte (Zala m.). (Ott is lakik.)

„Elfeletem. Ezt nem tudom az utollát. Eny nyit tuttam... kislánykoromban a mamámtú... ”

Saáry Éva (Lugano):

Első svájci karácsonyom

A kommunisták kalitkájából szabadulva, 1956 novemberében úgy válogattunk az országok között, mint Petőfi „tyúkanyója” a „kendermagban”. Elkápráztatott minket a szinte varázsütésre elénk táruló Földgömb igézete.

Én - vagy inkább mi, mert négyen voltunk -, először Dél-Amerikába akartunk menni, bár mai fejvel nehezen tudnám megmondani, miért. Engem talán a budapesti lélektani intézet munkatársának véleménye befolyásolt, aki az érettségi vizsga letétele után, 1948 tavaszán, amidőn a kötelező „pályaválasztási tanácsadásra” mentem, figyelmeztetett a „nagy terek vonzására”, vagyis arra, hogy karakteremnél fogva friss levegőre, szabad égboltra, hatalmas horizontokra lenne szükségem, s ha már a geológiát választom (amit helyeselt), „eszembe ne jusson” bezárkózni valami szűk laboratóriumba!

Igenám, de az argentin vízumra sokat kellett várni, viszont a svájciak azonnal elszállították Bécsből a védenkeiket, s Helvéciának mindig igen csábító híre volt a vasfüggönyön túl. Álomszágának számított - a csokoládétáblákról ismert virágos faházakkal, tarka tehenekkel, ködbe vesző, havas bércekkel...

Untuk a Gurkgasse-i iskola szalmazsákjait, a csajkából evést, a céltalan, unalmas lézengést. Feliratkoztunk hát az Ycem-nél a svájci listára.

Az utazás időpontját Mikulás estéjére, december 6-ára tűzték ki.

A nők (már akinek volt rá pénze) fodrászhoz mentek, kimanikűröztették a kezüket, pedig, pedig... no de ne vágjunk elébe az eseményeknek!

Kaptunk egy-egy kabátra tűzhető számot, és felszállhattunk a vöröskereszt különvonatára, amely barátságos, „békebeli” hangulattal fogadott. Az asztalokon gyertyák égtek, s mindenkinek odakészítettek néhány csillogó karácsonyfadíszet és egy hatalmas, háromszögletű Toblerone-csokoládét.

Az éjszaka izgatott várakozásban telt el, s a hajnali szürkületben tündértájként bontakozott ki ámuló szemünk előtt az Inn folyó völgye...

A zürichi pályaudvaron a fogadásunkra kirendelt katonák forró levest, kávé, teát hoztak, de ott tolongtak ablakainknál a civilek is a maguk kis ajándécsomagjaival; szinte megostromolva a szerelvényt. Nem győztük a kezünket nyújtogatni, s könnyes meghatottsággal ismételtetni: „Danke, danke!”

(Az 56-os forradalom csoda volt Magyarországon, de lázba hozta a nyugatiakat is. Azóta sem láttam olyan egyöntetűen rajongani ezeket a nagyon is realista, józan embereket!)

Bern, Fribourg. Minden állomáson ugyanaz az élmény: utunk valóságos diadalmenet! Végül is Nyugat-Svájc egyik legfestőibb városában, a francia nyelvű Lausanne-ban állapodtunk meg, ahol a tájat uraló domb tetején lévő kaszárnyaépületben szállásoltak el bennünket (kb. 500-an lehettünk).

Igaz, tizenegyágyas, közös hálószobák voltak, de patyolat tisztaság, választékos

Bankó Péterné Gerge(ly) Katalin... 1929-ben halt meg 82 éves volt... este...”

Templomban szokták imádkozni?

„Neeem! Csak ollan kislán vótam, aztán akkor tanítgatott rá. A mamám!” (Mama=nagymama). Megkérdeztem, mit jelent a „létő” szó. „Nem tudom mi ez, csak úgy tanítam.”

Betegségben

Elindult Szüzanyám Józefát völgyébe,
Arra ment Szent Margit,
Azt kérdezte tőle:
„Mit csinálsz itt Szüzanyám?”
„Itt ülök, itt tartom szerelmes Jézusomat,
mert ő beteg.
Sion völgyében 7 féle gyümölcsfa ágat és az Egi harmatokat
És fűrdőj abban kiseded Jézuskám!”
Mikor a Jézuska megfürdik,
A beteg megkönnyebbedik,
77 féle nyavalyából és szenvedésből,
Vedd ki ezen betegből minden betegséget!
3 angyal őriz engem,
Egyik fejtől,
Másik lábtól
Harmadik a bűnös lelke várja.

Nagyon öreg falusi néniktől származó ima. „...Az imát háromszor kell a beteggel elimádkozni, kérése meghallgatásra talál.”

koszt, a kantinban pedig heti 5 frank „zsoldunkért” jó algériai vörösbort tudtunk inni.

Hogy ne is mondjam, ruhára se volt gondunk. Kényünk-kezdünk szerint válogathattunk a Svájci Vöröskereszt által a pincékben fölhalmozott, óriási bálákban... (Volt, aki öt börrönd holmival ment később tovább!)

De most vissza kell térnem a frizurákra!
A katonaság (mert ők foglalkoztak a menekültekkel) első dolga volt, hogy az újonnan érkezettek beterelje egy nagy tusolóhelyiségbe, ahol mindenkinek csupaszra kellett vetkőznie. A ruhákat külön teremben fertőtlenítették, a fürdőzőknek (kábutlan vízben tapicskolóknak) pedig átható szagú - nyilván tetűirtó - folyadékot öntöttek a fejére...

Két héti nem mehettünk ki a kaszárnyából. Egészségügyi zárlat, karantén volt. Így hát csak az udvaron sétálgattunk, no meg a kerítés alapkövére felmászva csimpaszkodtunk - rácsokon keresztül bámulva a külvilágba.

Ha most felidézem lelki szemeim előtt: állatkerti látvány! A helybeliek állandóan jöttek-mentek, csomagokat, csokoládét, banánt, narancsot nyomtak az ácsorgók kezébe, s igen sokat meghívtak a közelgő ünnepekre.

Karácsony!

Csak mozaikszerűen tudom összeilleszteni a képeket, csak összefüggéstelen, fel-felvillanó emlékek maradtak bennem.

Az éjszakák csökönyösen visszatérő, üldözésszerű álmokkal (mindig visszacsöppenünk Magyarországra, vagy visszalopóztunk valami otfléjejtett, jelentéktelen apróságért, és nem tudtunk többé elszakadni. Keresett bennünket az ÁVO, nyomokban az orosz járőr...), míg végre verejtékező fölébredtünk. Az ablakon át a Dents du Midi rózsaszín fényben izzó, fenséges tarajára esett a tekintetünk, amely békét és nyugalmat árasztott.

Pfeiffer Miklós bácsi, a fribourg-i idős magyar kanonok jött hozzánk előadást tartani; jobban mondva „használati utasítást” adni - a maga jóságos, vidám, anekdotázó modorában - Helvécia lakóihoz.

Tőle hallottam először a híres anekdotát, miszerint az Úristen, a világ teremtését befejezve (a legcsodálatosabb természeti szépségeket Svájcra juttatta), nagyon elfáradt, megszomjazott, és így szolt az egyik hegyi paraszthoz:

- Édes fiam, adj nekem egy pohár tejet!
- Igen Atyám. 1 frank 50!

Ezt a magatartást később „földim”, a balatonkenesei kéményseprő fia, igen tömören úgy jellemezte, hogy a németsvájci „öt krajcárért átússza a Csendes Óceánt”.

De nem akarok se rosszajú, se hálátlan lenni! 1956-ban velünk igen kedvesek és nagylelkűek voltak - a latin országok lakóival ellentétben, akikben ugyan hatalmas volt a lelkesedés, de a menekültek gyakorlati ellátására már alig futotta belőle.

A kaszárnyában a katonák és katonanők gyönyörű karácsony esti asztalt terítettek. Virágok, fenyőgallyak, lobogó gyertyák, halk zene, s minden teleszórva színes papírcsillagokkal...

Ez utóbbiak okozták a kalamajkát! A menekültek vezetője, végső terepszemlért tartva, fejéhez kapott, és lélekszakadva futott a táborparancsnokhoz:

- A vörösetek okvetlenül ki kell szedni! Azoktól a magyarok megvadulnak! (Volt már jó pár verekedési eset!)

Még ma is nevetnem kell azon a riadt igyekezeten, amellyel a helvét bakák a csillagokat válogatták, mint Hamupipőke lencséből a borsot...

Az ünnep első napján bennünket is meghívott magához egy fiatal lausanne-i házaspár. Kitűnő ebédet főztek - minden nyalánksággal körítve-, utána pedig elvittek minket egy téli kirándulásra a híres síparadicsomba, Château-d'Oex-ba. Puhán, nesztelenül szállingózott a hó. Pelyhei meg-megcsillantak az autoreflektor fényében. Körül ezüstös-kéken derengő hegyek sziluettje, faházak aranyablakai, a tereken jégsapokkal teli díszfák, az erkélyeken kivilágított fenyők... A szennyből és vérből érkezőknek: mesebeli varázslat!

Azóta sokat jártam már az Alpok bércei között, de annak az első karácsonynak ízét és hangulatát soha többé nem sikerült megtalálnom!

BRAZÍLIAI HÍRADÓ

(Piller Éva, São Pauló-i tudósítónktól)

Az egész világ magyarsága megemlékezett az 56-os forradalomról, 50. évfordulóján

1947-1951-ig létezett egy magyar gimnázium Dél-Németországban, Niederaudorfban. A kivándorlások megindulásával a kollégium növendékei lassan szétvándoroltak a világ minden tájára. Hosszú évekig nem tudtunk egymásról, de aztán, valamikor a 80-as években egyik osztálytársunknak az a nagyszerű és egyben megható és izgalmas ötlete támadt, hogy fáradhatatlanul elkezdett összekeresni bennünket. Ezt az osztálytársunkat, Balla Évát, ma Zahorayné, Clevelandba vezette a sorsa. Tehát onnan indult ki felkutatásunkra. Hála Éva fáradozásainak az eredmény állandó levelezés, hírek továbbítása, karácsonyi körlevelek immár mintegy 20 éve, és így a „nideri világlánc” folyamatos levelezésben áll. Most az 56-os évforduló alkalmával újra felizzott a nideri világlánc! Mindenki el akarta mesélni a másoknak, hogy az ő városa hogyan élte meg 2006. októberét. Ebből csak néhány beszámolót szeretnék bemutatni.

Sztarayné Hegedűs Nórának (USA) ezt írta Tamás Sopronból: „...itt állunk október 23-a előtt. Meséljük fiainknak, mi történt 50 évvel ezelőtt és emlékezünk a hősekre. Nagyon szeretném tudni, hogy élnek meg ezeket a heteket a távoli kontinensen? Érzik-e, hogy mennyi érzelm mutatkozik e napokban? Remélem a politika végre nem használja fel önös céljaira a forradalmat... Örülnek minden hírek...”

Az első beszámoló a legmesszebről érkezett: **Bárányné Drávetzky Mártától, Sydney, Ausztráliából:** „...Az ünneplést október 16-án kezdtük, amikor az ausztrál szövetségi parlament alsóházában Mr. Somlyay, magyar származású Liberal Party (jelenleg kormánypárti) képviselő az alábbi beadványt terjesztette a Ház elé. A beadványt még 5 képviselő támogatta, a mindkét nagy párt (Liberal és Labour - munkaspárt) részéről:

Az Ausztrál Parlament:

1. - megemlékezik a magyar népről most, amikor a hősiesség 1956-os magyar forradalom 50. évfordulóját ünnepli. A forradalom a kommunizmus bukásának az első lépése volt, ami egész Közép- és Kelet-Európában, beleértve Magyarországot, végül is 1989-ben következett be. Ez a teljes bukás két évvel később bekövetkezett magában a Szovjetunióban is.

2. - részvétét fejezi ki az 1956-os forradalomban a magyar szabadág és függetlenség kiharcolásában elesett magyar hősök iránt, megemlékezve mindazokról, akiket a kommunista szovjet és magyar hatalom az elkövetkező öt év folyamán kivégezett, beleértve Nagy Imre miniszterelnököt.

3. - örömet fejezi ki mindazokkal a változásokkal szemben, amelyek 1989 óta Magyarországon bekövetkeztek, hívén, hogy Magyarország a NATO-hoz és az Európai Unióhoz való csatlakozása és a környező országokban végbemenő fejlődés a jövőben biztosítja a Kárpát-medence népeinek a békés, stabil helyzetét.

4. - megerősíti a magyar és az ausztrál kormányok, valamint az ausztrál és a magyar nép közötti baráti és együttműködő kapcsolatokat, és

5. - elismeri a magyar bevándorlók értékes hozzájárulását Ausztrália fejlődéséhez és kultúrájához.

Aznap este a magyar nagykövetségen volt fogadás, ahol az **ausztrál külügyminiszter**, Mr. Downer tartott beszédet. **Fodor Lajos, az Orbán kormány volt hadseregarancsnoka itt a magyar nagykövet**, aki nagy gonddal képviseli az itt élő magyarokat. Október 21-én a **Sydney-i Magyar Házban** volt ünnepi műsor. Helyi művészek mellett magyar-

országi vendégeink, a Bartók kórus és a komáromi Jókai színház tagjai adtak elő magas színvonalú pódiumjátékot... Az előadás sok embert könnyekre fakasztott. Október 22: A **Sydney-i temető magyar parcellájában** a Hősök keresztjénél avattak emléktáblát a Szabadságharcosok emlékére, majd a közeli templomban volt hálaadó istentisztelet a magyar katolikus és református papok közreműködésével. Október 23: A **Sydney-i St. Mary katedrálisban** nagymise és az **ott elhelyezett Mindszenty szobor megkoszorúzása**. A misét Fischer ausztrál megyéspüspök celebrálta, a magyar katolikus és református lelkész közreműködésével. A misén jelen volt **Prof. Mary Bashir NSW (állam) kormányzója** és számos ausztrál közéleti személyiség. A mise után a NSW-i parlament fogadótermében fogadás, majd az előadóterem előcsarnokában lévő kiállítás megnyitója, az angol nyelvű ünnepély, neves helyi művészek és az otthoni Bartók kórus fellépésével.

Szappanosné Petres Zsuzsa, Cleveland (USA): Október 20-án este a **Magyar Múzeumban** fogadást rendeztünk azoknak a VIP-vendégeknek, akik a következő két napon át is itt voltak. Szombat 21-én reggel kezdődött egy **egész napos program a Cleveland University Wolstein Centerjében**, este gálavacsora. Vasárnap 22-én magyar mise a **Szent Imre egyházban**, és du. 2 órakor a **Szent János Katedrálisban egy ökumenikus istentisztelet**, utána egy **új 56-os szobor felállítása** és este koncert a **Cleveland Orchestra** közreműködésével. Ezt a koncertet a helyi klasszikus rádióállomás is közvetítette, a helyi magyar rádióállomás szintén, és miután **felvették CD-re, azonnal megy Magyarországra, ahol a Duna tv november 4-én ezzel a koncerttel zárja a megemlékezését**. Ne mondja senki, hogy a magyarok nem tudnak összetartani és együtt valamit rendezni. Orbán Viktor szavával élek: „Hajrá Magyarok!” (www.celebratingfreedom1956.org)

Pillerné Tirczka Éva, São Paulo (Brazília): São Paulónak 1991 óta van törvénybe foglalt, hivatalos „**Magyarok napja**” (Dia da Hungria). Ez **október 23.** Ezen a napon tehát a **város képviselőházában** a Polgármesteri Hivatal, Magyar Főkonzulátus és a Magyar Kolónia közösen ünnepélyes megemlékezést rendezett. Az ünnepély a brazil himnusszal kezdődött és a magyar himnusszal fejeződött be, a város katonai rendőrség fúvószenekarának kíséretével. A képviselőház díszterme a brazil, São Paulo város és a magyar zászlóval volt díszítve. Mivel a nagykövet idén nem tudott a fővárosból lejönni, helyette a São Paulo-i konzul, a Magyar Ház elnöke és a Képviselőház elnöke emlékezett meg a forradalomról. Kórusunk éppen nem működőképes, így egy dokumentációs filmet mutattunk be 1956 13 napjáról. Az ünnepély után állófogadást rendeztünk, amelyen néptáncsoportjaink táncoltak.

A **Könyves Kálmán Szabadegyetem** októberhavi előadásán meghallgattuk „**1956 a Budapesti Magyar Rádióban**” címmel a 13 nap rádióadását egész addig, hogy „Segítsetek! Segítsetek! Segítsetek!” Majd bemutatóra került a BBC híradófilmje 1956 boldog, majd véres napjairól és a november 4-e utáni exodusról. Ezek után bemutattuk **Szabó László** most kiadott könyvét „**Hungria 1956 ...e o muro começa cair**” címmel. (Magyarország 1956... és a fal omlani kezd). Novemberben még vetítésre kerül **Mészáros Márta** A temetetlen halott című filmje, és ugyanezen alkalommal **Dr. Rabóczkay Tibor** a forradalom nemzet-

közi jelentőségéről fog beszélni. Az ünnepély-sorozat befejezése egy 15 napos kiállítás lesz a Museu da Imagem e do Som-ban, amelynek megnyitását **Dr. Jancsó István** brazil történelemtanár kiértékeli 1956 történelmi jelentőségét. Október hónap utolsó két hetében az összes brazil TV és rádióadó beszélt illetve bemutott részleteket a magyar forradalomról és a kolónia több tagját, főleg 56-osokat.

Így hirdették az eseménysorozatot

Az 1956-os magyar forradalom és szabadságharc 50. évfordulóján a São Paulo-i magyar közösség ünnepségsorozat keretében megemlékezik a forradalmi eseményekről.

Az 1956-os magyar forradalom és szabadságharc 50-ik évfordulójának megünneplése a Magyar Házban

Az esemény rendezői: Könyves Kálmán Szabadegyetem; Brazíliai Magyar Segélyegylet; São Paulo-i Magyar Ház
Data: 21/10 Local: Casa Hungara - Vila Olímpia - São Paulo

Ünnepség a São Paulo-i Képviselőházában
Az esemény rendezői: São Paulo-i Képviselőház; São Paulo-i Magyar Főkonzul; São Paulo-i Magyar Ház
Data: 25/10

Film vetítés: Dokumentumfilm 1956-ról Mészáros Márta „A Temetetlen halott” filmjének vetítése

Az esemény rendezője: São Paulo-i Magyar Főkonzulátus
Data: 17/11 Centro Cultural Brasileiro-Britânico

Kiállítás: Szabó László „Hungria 1956” könyvének díszbemutatója
Az 1956 emlékére rendezett kiállítás ünnepélyes megnyitása

Az esemény rendezője: São Paulo-i Magyar Főkonzulátus
Data: 30/11 a 14/12 Museu da Imagem e do Som de São Paulo

Az októberi Argentínai Magyar Hírlap közölte a Buenos Aires-i ünnepélyssorozatot. Nideri és soproni barátaink kedvéért íme felsorolom: **1. Kiállítás** a Buenos Aires-i Biblioteca Nacionalban: „A Magyar Szabadságharc visszhangja az argentin sajtóban.” **2. Valentín Alsínán** megemlékezés 1956-ról a magyar nagykövet ünnepi beszédével. **3. A Zrínyi Ifjúsági Kör** ünnepélye a Hungáriában. A szétszórt magyar fiatalok üzenete ma: „Honvág” (a feltámadás). **4. Szentmise** a Fővárosi Katedrálisban, celebrálja Monseñor Eduardo García. A Coral Hungaria énekel. **5. A Plaza San Martín szobor** megkoszorúzása. Felvonul a San Martín Patrícios-ezred zenekara. **6. Ökumenikus istentisztelet a Magyar Téren** az 1956-os Forradalom emlékére.

(A novemberi lapzárta után történt eseményekről az AMH a jelen számában számol be. Szerk.)

Székelyföldön is megemlékeznek a forradalomról

Bensőséges ünnepségekkel emlékeznek Székelyföld szerte, ünnepi műsorok, fáklyás felvonulás, koszorúzások szerepeltek a programokban.

Megszaporodtak 1956 emlékjelei. A fordulat éve után számos kopjafát állítottak azokon a településeken, ahonnan az erdélyi forradalmi megmozdulások mártírjai és áldozatai származnak. Az 50. évfordulóra az 56-os Bajtársi Szövetség, a volt Politikai Foglyok Szövetsége, civilszervezetek és önkormányzatok több helyen kezdeményeztek emlékműállítását.

© 2005 MAGYAROK A VILAGHALON

Az Óhazáról

2004. december 5 emlékére Az én hazám

Schönberger Jenő katolikus püspök gondolatai (Szatmárnémeti)

Amikor ezt a szót halom, hogy haza, gyerekkorom jut eszembe, amikor el sem tudtam képzelni, mi lesz, ha egyszer el kell hagyjam azt a hazát, azt az otthont, amit a szülői otthon és hazám jelentett.

Amikor felnöttem s először hagytam el, akkor... nagyon kellemetlen érzések kavargtak bennem, de tudtam, ide mindig visszajöhetek, hiszen ide várnak, mert ez a haza. Aztán felnöttem, s tudtam, megtanultam, hogy nem csak szülőotthon, hanem szülőhaza is van, és azt is tudtam, hogy van egy olyan ország, amit mi úgy nevezünk, hogy anyaország, ahol nem idegen nyelvként tanulják a magyart, hanem ezt beszéljük.

Ez a szó, hogy haza akkor jelentett már igazán számomra sokat, amikor tudatosult bennem, hogy van Magyarország. Az én hazám.

Persze, jött aztán a csalódás is. Az a decemberi szavazás. Valahogy fájón érintett, hogy pontosan ott, ahol én úgy hittem, szeretettel várnak, hazavárnak, s én hazamegyek, oda nem kellettem.

Nálunk, Nagykárolyban, piarista nővérek nevelnek árva vagy félárva gyerekeket, akiket a szüleik elhagytak. Valahányszor a szüleikről beszélnek ezek a gyerekek – bár tudják, hogy őket kitették, tudják, hogy őket eldobták maguktól – mégis felcsillan a szemük, és mondják: az én édesanyám! Itt volt! Vagy biztosan el fog jönni, hogy meglátogasson! Valahogy ilyen érzés támadt bennem is, amikor most, erre az én igazi hazámra, Magyarországra gondolok. Még akkor is, ha eldobott – de biztosan ez nem így van –, akkor is marad, a haza. Az én hazám.

(Kossuth Rádió, 2006. november 3.)

Levél Münchenből – az Olvasókhöz! (*)

Kedves barátaink, Argentínában!

Vannak sivatagos területek Afrikában, ahol évekig nem esik az eső; kopár, halott a táj. Aztán úgy döntenek az égi hatalmak, hogy eljött a kegyelem időszaka. Felhőhadak vonulnak, megdördül az ég, életet adó özönvíz feledteti a szűk esztendőket. Semmihez nem hasonlítható csoda történik. Virágmilliárdok illatoznak, a tetszalott élet tobzódó pompával ünnepli a feltámadást.

Valami hasonló történt, amikor megjelent az Argentínai Magyar Hírlap első száma. Nem volt átmenet! Teljes vértetben állt elénk egy kifogástalanul szerkesztett, olvasmányos, nagyon igényes, igazi magyar újság. Egy gazdaságilag csődbe jutott ország pénzügyi sivatagában szára szökkent egy gyönyörűsége, bódító illatú magyar virág. Talán nem is tudják az olvasói, hogy mit kapnak ajándékba hónapról-hónapra. Fogalmuk sem lehet róla, hogy mennyi munka, mennyi törődés, mennyi önfeláldozás, mennyi szeretet manifesztálódik minden egyes oldalon.

Az első pillanattól kezdve tudtam, hogy Haynalné Kesserű Zsuzsánna olyan medencébe ugrott fejest, amelyben alig volt víz. Mégis úszik. Nemcsak, hogy úszik - lubickol. Alig vannak szavak, amelyek méltatni tudnák a missziója értékét. Csak a köszönetünk, csak a hálánk szavai mondhatják el, mennyire örülünk, hogy gazdagabbak lettünk. Mi, valamennyien, emigrációba kényszerült, megtépzott lelkű, a Himnuszt szilveszterkor énekelni nem, csak zokogni tudó magyarok.

A Nemzetőr olvasóinak a nevében is kívánom, hogy még nagyon sokáig tartsák életben az adományaikkal ezt a remek lapot, akiknek erre lehetőségük van!

Nyitrai Gyula

A Nemzetőr főszerkesztője

(*) Diplomás újságíró, évekig dolgozott a Magyar Rádiónál és szerkesztőriporterként a televíziónál. 22 éve dolgozik a Nemzetőrnél, annak főszerkesztője. Azzal a kifejezett kérrrel küldte levelét, hogy megjelenjen az Argentínai Magyar Hírlapban.

*Múltunkat elrabolták,
a sívár jelen hallgat.
Ők élték túl, a holtak
a győztes forradalmat.*

(Tollas Tibor)

Több szemtanú, több vélemény segít az eligazodásban, mert valóban igaz az, hogy aki erdőben van az nem látja fától az erdőt... S miután bent voltam a sűrűjében, ezért beszámolóhoz több véleményt is át kellett rostálnom.

Azt mondják minden rosszban van valami jó. Így van ez Gyurcsány Ferenc miniszterelnök elhíresült beszédével is, amit nemes egyszerűséggel „balatonöszödi beszédként” emlegetnek a politika szakértői. Eltakarva annak lényegét, de utalva arra, hogy ettől számítva másként folynak itt a dolgok.

S valóban, a jól időzített politikai bomba megtette a hatását. Az volt a nyilvánvaló célja, hogy a magyar lakosság számoljon le az illúziókkal. A demokráciáról szóló meséknek, életszínvonal-emelkedésről szőtt ábrándoknak immáron vége. - Amde kiderült az is, hogy hányadán állunk; hogy a magyar társadalom egy jelentős részének fontos az önbecsülés, s van értelme még a hazaszeretet fogalmának. Így újra él a remény, hogy jön azért majd valami tisztulási féle folyamata.

Addig pedig marad a tiltakozás, tüntetés, amelyek szinte állandósultak. Budapesten, a Kossuth téren folyamatos volt a demonstráció október 23-ig. Naponta több tízezer gyűltek össze. Ennek nyomán különféle árusok vertek már sátrat a tüntetők mellé, és kialakulóban volt egy új életforma. Mindenki elmondhatta nyilvánosság előtt azt, ami a szívére nyomta (volt mit elmondani!) Vidékről élelmiszer küldemények érkeztek, s beindult egy kifőzde is. Az eseménynek a hajléktalanok lettek az igazi nyertesei, akiknek a politikai beszédek mellé mindig jutott egy-két tál meleg étel... Később aztán a szervezők - jó magyar szokás szerint - összeveszték. De hasonló demonstrációk zajlottak és zajlanak az ország több nagyvárosában. Pedig a „kiszébelő programnak” (ez a legújabb népi elnevezés) a hatásai még hátra vannak. Október elején már olyan elemzéseket lehetett olvasni, hogy megyei viszonylatban naponta öten, hatan adják vissza vállalkozói engedélyüket, s mindössze 1-2 személy vált újat! Ha ezt a számot 19-cel megszorozzuk, akkor bizony nagyon szomorú a kép...

Október közepén a gyógyszereszek tiltakozása volt a lehangosabb. A kormány ugyanis liberalizálni fogja a gyógyszerári rendtartást, ami azt jelenti, hogy a benzinkutaknál és az áruházakban is lehet gyógyszert vásárolni. Ami ugye egzisztenciálisan érzékenyen érinti a gyógyszerész társadalmat. A mindent maguk alá gyűrő áruház-tulajdonosok viszont még nagyobb bevételre remélnek.

Így érkezünk el az olaszliszka eseményekhez. Ami sokkolta az országot. Olaszliszka ugyanis egy szerencsés kimenetelű közlekedési baleset történt. Egy tiszavasvári tanár gépkocsijával elsodort egy cigánykislyányt, aki kisebb horzsolásokat szenvedett, s elfutott a helyszínről. A szerencsétlen tanár pedig megállt, hogy meggyőződjön az eset körülményeiről. Ekkor azonban rárontottak a gyermek hozzátartozói és szó szerint agyonverték. Dráma volt a drámában, hogy a jelenetet végig kellett néznie a tanár úr két kiskorú lányának, akik vele utaztak... Erről a jelenségről, az elhibázott kisebbségi politikáról a későbbiekben bővebben kellene szólni, mert bizonyára távolról nagyon nehéz azt megérteni, hogy egy évszázadok óta velünk élő etnikum egyre brutálisabb bűnesetekkel tünteti ki magát. Röviden talán annyit: a dolgok ilyen alakulásában is része van a megosztó politikának...

Bizonyosan mind ez a tragédia, mind a felzaklatott kedélyek hozzájárultak ahhoz, hogy az országban pattanásig feszültek az idegek. Így érkezünk el a nagy eseményhez: 1956 ötvenedik évfordulójához.

A diákok tüntetését egyszerűen meg-oldotta a hatalom: az egyetemek rektorai megtiltották a diákoknak a felvonulását. Mint később megtudtuk, ezt megelőzően igen szép fizetésemeléseket kaptak az intézményvezetők...

Így élünk, éldegélünk . . .

(levélrészlet Magyarországról)

Mint azt bizonyára kedves olvasóim közül sokan tudják: azok a világrengető események ötven évvel ezelőtt október 22-én kezdődtek a műegyetem aulájában. Tizenhat éve (amióta állítólag szabadság van) mindig itt, ezen a történelmi helyen kezdődtek az ünnepi megemlékezések. Most azonban a rektor kitiltotta az ünnepelni vágyókat! Így Sólyom László köztársasági elnököt is, és a világ minden részéről hazatért veteránokat. A hivatalos magatartás, mint baljós előjel előre vetítette a hatalom arroganciáját. És valóban, október 23-án hajnalban erőszakkal és durván feloszlatták a Kossuth téri tüntetőket.

A szétzavart tüntetők, mint megbolydult méhkas a nyugati pályaudvarnál egyesültek újra. Így indultak a Korvin köz felé, ahol megkezdődtek a megemlékezések, koszorúzások. Már mind többször felhangzott a Vesszen a kormány! Gyurcsány takarodj-rigmus, és az avatott szemek észrevehették a mellékutcákban parkoló rendőrökkel megrakott autókat. Az ünneplők feje fölött köröző rendőrségi helikopter se növelte a bizalmat. Paprikás volt a hangulat.

Eközben a Korvin köz közelében kiál-lított, korabeli harci eszközök közül egy kiszolgált T-34-es tankot beindítottak a lelkes fiatalok és egy azokkal együtt érző veterán harcokocsizó. A múzeumba illő tankban előzőleg se akkumulátor, sem üzemanyag nem lehetett. Beindulását hatalmas ováció

fogadta. Sokan azt hitték, hogy ez is része az ünnepi műsornak. Ekkor azonban már feltűntek a rendőri és egyértelművé tették, hogy itt minden véresen komoly... A látványos manővernek gyorsan vége szakadt, mert pár száz méter után a tankból kifogyott az üzemanyag.

A hozzávetőleg ezer-kétezer fős, főként fiatalokból álló társaság elindult az Astoria felé, ahol a Fidesz több százezer fős rendezvénye zajlott. A menetelés alatt az ültetett szétterülő rendőrök és a tüntető fiatalok meg-megálltak, majd rendőri nyomásra újra elindultak. Ezalatt folyamatosan szólt a Ria! Ria! Hungária-refrén és a Gyurcsány takarodj-rigmus. Amikor a tüntető fiatalok elérték a Fidesz ünneplő közönségét, akik már hazaindulóban voltak, beindult a rendőrrakció. S megkezdődött minden idők egyik legnagyobb, legmocskosabb, legigazságtalanabb, legdurvább rendőri beavatkozása...

Könnyfakasztó gránátok és vadászfegyverekből kilőtt gumilövedékek csapódtak a mit sem sejtő közönségre. Az egyik metró utas akkor kapta a lövőtagot, amikor kilépett a Metró ajtón. Fiatalokat

verték, tudósítókát sem kíméltek! Mindenkit, aki kezük közé került, ütöttek... Sikoltozások és jajveszékések hallatszottak minden oldalról. Volt, aki a szemét vesztette el, s volt, akinek „csak” bőre alól kellett kioperálni később a lövedéket. Nagyon sok a sokfajta sebesült, nem beszélve a több tucat nagyon súlyos sérültről... Talán a jó Istennek köszönhető, hogy nem lett halálos áldozat. Éjjel 2 órakor tudták csak szétoszlanni a tömeget. Hajnalig tartottak az összecsapások.

Mondani is felesleges, hogy ez a brutali-tás, példátlan erejű rendőri akció újabb indulatot, haragot váltott ki. S hátra volt még a lovas rendőrök rohama, a kardlapozás, majd a gumibotozás. Akinél nemzeti színű lobogó volt, annak kevés esélye maradt a menekülésre! A simaszokot viselő, állarcos rendőrök senkit nem kíméltek. Nem számított se a hajlott kor, se a női méltóság.

Megverték fiatalokat, öregeket, gyerekeket, férfiakat, nőket egyaránt, egy papi ruhában lévő jezsuita atyát, egy olimpikont és Révész Máriuszt, a Fidesz országgyűlési képviselőjét is. De verést kapott egy vak házaspár is és egy olasz üzletember, aki az olasz követségtől kért segítséget. Mint sokat megért tudósító elmondhatom: ilyet még Kádár rendőrei se produkáltak! Mindez nem volt elég, a rendőrök betértek a vendéglátó helyiségekbe és aki nem volt szimpatikus: verést kapott. Így járt a Kárpátia zenekar dobosa, akinek fekete pólján jól olvasható volt a Kárpátia felirat. Ez nem tetszett a különítmény vezetőjének és a jámbor fiatalembert agyba-főbe verték...

Ezzel egy időben Gyurcsány Ferenc az egykori Sztálin szobor helyén felépített és sok vihart kiváltó 56-os emlékművet igyekezett felavatni, de a rendőri brutalitás híre odaért, és amit bekiabáltak részére a kordonon kívül rekesztett emberek - azt jobb nem részletezni...

A rendőri túlerő és a technika végül győzött. Az Erzsébet hidon emelt barikádot hajnalra szétszórta egy tolólapos autó és reggelre már csak a könnygáz bűze és a félelem terjengett a szomorú fővárosban. Mindezek tükrében nehéz bármit is hozzáfűzni a tudósítónak. A döbbenet után jött a keserű ébredés.

Politikusaink arról kezdtek el vitatkozni, hogy a rendőrség jogosan használta-e fejmagasságban a könnyfakasztó lövedékeket? Visszagondolva a rendszerváltó időkre, amikor még arról vitatkoztak, hogy szabad-e kétértelműen fogalmazni? - hát keserves a végkövetkeztetés. A nép, az istenadta nép, akiknek a rendszerváltásból már csak a vége jutott, verést kapott. Most töprenghet a demokrácia fordulatán...

Ami Budapesten történt, éppen az 56-os Forradalom 50. évfordulóján, arra nincs mentség, nincs elfogadható magyarázat. Békés tüntetőket megtámadni, lovasrendőrrohammal, könnygázzal, gumibottal, és főleg: gumilövedékekkel tüzet nyitni rájuk, s a könnygázgránátokat és a gumilövedékeket fejmagasságban löni ki a tömegre - ez nagyon súlyos bűncselekmény és oszlatás-szakmailag is szigorúan tilos!

November 4-én a forradalom leverését kezdő napon a Fidesz faklyás felvonulással emlékezett az ötven évvel ezelőtti eseményekre, s egyben a 23-án történt rendőri brutalitásra. A néma tüntetés rendben és méltóságteljesen zajlott. Megható és egyben felemelő volt a több tízezer néma menet.

A kormány és néhány tucatnyi kivá-lasztott a Hősök terén koszorúzta meg az ismeretlen katona sírját. Az eseményről mindenkit távol tartottak, aki gyanús lehetett. Csak néhány fotós mozgott a hatalmas téren. Így a rendezvény olyannak tűnt, mint egy színházi főpróba. Szereplők: nép nélkül...

Aztán néhány nap múltán, amikor már a felháborodások átlépték az országhatárt, az eseményeknek tisztázására egy parlamenti vizsgálóbizottság alakult, amelynek jegyzőkönyvét nyolcvan évre titkosította a kormány... Erről és a történekről újabb és újabb viták kezdődnek. Orbán Viktor felszólalt az Unió parlamentjében, felhívta a figyelmet a magyarországi állapotokra. Ezt a felszólalást a hazai média úgy értékelte, hogy Orbán az ország ellen dolgozik! Erről és a tüntetéseken mind gyakrabban

felbukkanó Árpádsávós zászlókról folyik a vita. Ezzel az ősi magyar zászlóval az a gondja a hatalomnak, hogy egykoron Szálasi Ferenc csapatai is hasonló zászlókkal vonultak.

S közben a megszorítások szép cse-desen beépülnek a hétköznapiakba. A gyalogjáró polgár pedig már észre se veszi, milyen mélyen kell a zsebében kotorászni, hogy ki tudja egyenlíteni számláit. A lakosság mind nagyobb hányada szakad le, s jut a szegénység sorába. Most már napról-napra jönnek a pontos információk. A vasúti utazás 40%-kal a gáz ára 50%-kal fog januártól emelkedni!

A beköszöntött hideg napokra és a nemzeti ünnepre való figyelemmel kinyitottak a Magyarországon már polgárjogot nyert Krisna-hívők ingyenkonyhái, ahol a rászorulóknak ilyenkor jut egy-egy tál meleg étel. Soha nem voltak még ilyen hosszúak a sorok, mint most az első ünnepi ételosztásnál. Ugyanakkor a „sikeres” augusztusi tűzijátékért kifizette a kormány a rekord összegű több mint kettőszáz milliós díjat. Gyurcsány Ferenc Altusz nevű cégével kapcsolatos pert pedig elnapolta a bíróság. A rendőrség kórházakban keresi az október 23-án megsérülteket. Mintha csak 1956. november végét mutatná a naptár...

A demokrácia csorbulása ma már nyilván-vánvaló tény. Ezt már egyértelműen megfogalmazzák a tárgyilagos külföldi sajtóorgánumok is. Sajnálatos módon a legnagyobb sérelmeket a kultúra és a nemzeti érzelmű alkotó közönség szenvedti el. A hatalomnak nem tetsző irodalom egyszerűen eltűnt a polcokról. A kiadók nem merik vállalni a megjelentetést. Nem véletlenül fogalmaznak mind többen úgy, hogy „megkezdődött a visszarendezés”.

Ennek a folyamatnak a régi-új média az előkészítője, akárcsak az ötvenes években, amikor a kulák-perекet megelőzően a sajtó bemutatja az aljas osztályelleneséget - a kulákságot - és jött az egyéni elszámoltatás... A jelenlegi ellenséget most *szélsőségeseknek* nevezik. A módszer annyiban változott, hogy ezt a jelzöt minden olyan esetben alkalmazzák, ha valami brutális terrorcselekmény, emberiesség elleni bűntett történik a világban. A gyanútlan tévé-néző, rádióhallgató, újságot olvasó ember pedig arról értesül, hogy *szélsőséges elemek* gyerekeket gyilkoltak le, házakat robbantanak. Aztán minden bevezető nélkül X. Y. magyar állampolgárt is „szélsőségesnek” nevezik, pedig csak a véleményét fogalmazta meg valamely gazemberség ügyében. Ettől kezdve az illető perifériára kerül. Ahogy dr. Zétényi Zsolt fogalmazott nagyon találan: Az illető nevét leírni se szabad száz évig!

Mindez a magyar lakosság egyik felének a keserősége. A másik oldal - köszöni, jól van. Mindennel meg van elégedve. S nem értik azt: miért is háborog a sok szerencsétlen?! Elmondható: a globális tőke teljes diadalt aratott Magyarországon. Olyan tökéletes a megosztottság, hogy itt bármit végre lehet hajtani egy kis uszítással.

A gazdaságról most nagyon kevés szó esik. Eltűntek a régi jelmondatok, amelyek így szóltak „Dübörög a gazdaság!” Most olyan hírek jönnek, hogy az angol tulajdonos bezárja a kabai cukorgyárat, ami Európa egyik legkorszerűbb cukorgyára! Sőt le is kell bontania, mert csak így kapja meg azt a több százmillió eurós végkielégítést az Uniótól, amivel ezt a tevékenységet jutalmazták.

Hogy mi lesz a Kaba-környéki terme-lőkkel és a gyárban dolgozókkal? Erről nem írnak a lapok s nem készítenek képes beszámolót a sztárrporterek, mert „küzdenni kell a szélsőségek ellen”...

Hát így élünk, éldegélünk!

Barkuti Jenő, Magyarország

„Honvág” (a feltámadás)-ról ... ahogy én láttam ...

Egy tavaszi vasárnap délután a Hungária dísztermében felelevenedett szemünk láttára magyar történelmünknek egyik szomorúan kimagasló eseménye: az 56-os forradalom. Argentín tavaszkunkból percekkel belül magyar ősz lett.

A kellő ünnepi hangulatot sikerült a ZIK

fiatal és lelkes gárdájának a nem kevésbé lelkes veterán ZIK tagokkal és tanárokkal együtt megteremteni. Új és igen kreatív szemszögből láthattuk-hallhattuk a forradalom napról-napra fokozódó eseményeit.

Nagyjából harmadgenerációs fiatalok olvastak föl magyar írók és költők műveiből, sőt, a rendező (Zólyomi Kati) saját művei és fordításaiából is. Igen eredeti módon, szépen díszített felirásos plakátokkal, drámai hatásokkal vezették a közönséget a műsor végéig.

Frappáns módon oldották meg azt, hogy a mai időkhöz idomulva rock-zenével, énekkel is megtiszteljük az esemény mérvadó jelentőségét. Nem lenne igazságos egy nevet sem

Búcsúzóló ünnepélyes Himnusz. Elöl b.-j.: Ladányi házaspár, Józsa Mátyas nagykövet, Zombory István, Benedekné Marika, Bonapartiáné Trixi Képanyag GFOTO.ORG

kihagyni a sok ifjú és lélekből, ezért egy szóval: MINDENKINEK, a rendezőtől kezdve a virágos kislányig KÖSZÖNJÜK, hogy kemény munkát, időt és erőt nem kímélve, létrehozták ezt a részünkre felejthetetlen megemlékezést.

Azt kívánjuk, hogy erre a méltó főhajtásra eljött közönség meggazdagodva gondolhasson vissza arra, amit október 22-én a Hungária termében hallott és látott, arra, amit másod- és harmadgenerációs argentinai magyarok szívből jövően nyújtottak át!

Luraschiné Földényi Jutka (látogatóban Bécsből)

Még egy meglátás – a „Honvág” jobb értékeléséhez

Évtizedek óta minden októberben a Zrínyi Ifjúsági Kör tiszteletét fejezi ki az 56-os Forradalom emlékének. 2006. október 22-én a Hungária nagyteremben a „Honvág (a feltámadás)” című műsor adott keretet a megemlékezésre. Ehhez idézek néhány részletet a lezajlott programból:

„...az akkori magyarok hősiességének köszönhetjük többek között azt, hogy még mindig vagyunk egymásnak! A Forradalom hatása még mindig újabb és korszerűbb értelmet vált ki az egész világon, és nem csak a magyarban!

A mai kulcsszó a **„Honvág”-de a magyar vonatkozású iránt. De jó, hogy érezhetjük, megoszthatjuk! De jó, hogy a szétszórtságban született fiatalban is fellángolt a honvág!**

A szimbólumokkal gazdag előadás alatt a bevezető gondolat után váltották egymást a néma jelenetek, klasszikus és modern versrészletek, a magyar sajtó híradása alapján összeállított történelmi események idézete, tanúbizonyságok.

Az Elestet harcos messziről figyel: „*Feljöttem én a sírvilágból, lássam, mi történt ötven év után.*” Megjelennek: A Kiutat látni nem akaró magyar, a Külföldre kivetett Idős magyar, és ennek Leszármazottja, aki így szól: „*Drága Idős magyar, vésődj mélyen belém úgy, hogy bennem feltámadt ihletnek megmaradsz.*”

A történelem hangját hárman képviselik, és párhuzamosan idéznek a korabeli anyországi és külföldi, főképpen argentinai eseményekből.

A fiatalok kara a Himnusz egy-egy strófájával visszhangozza az eseményeket. „*Az 56-os forradalom és szabadságharc a magyar nép legnagyobb – saját erőből és akaratából eredő – nemzeti tette volt a XX. században. Ezért válhatott már a széthulló Kádár-rendszer idejében jelképpé október 23. Ezért kiáltották ki 1989. október 23-án Magyarországon a köztársaságot, folytatva az 1956-os forradalom törekvéseit: szabad országban szabad polgárok álmát létrehozva az addigi 'népköztársaság' helyett.*”

A diákok kara újra visszhang Szabó Lőrinc szavaival: „*Nyitnikék: Birmi és bizni illenek! A hitet, a vágyat füttyülte szét, kinyitotta a föld örök szívét: nyisd ki, te, versem, az emberekét!*”

Az Idős magyar Reményik szavaival ad tanácsot: „*A nyelv ma nektek végső menedéktek!*”

G.FOTO.ORG

Ekkor nyílik szét a függöny, a színpadi háttérben graffitik az elmúlt idők kríziseiről és megoldásairól szólnak: „*Élni fog a nemzet, amely összetart!*” - Visszatér az Elestet hős, „feltámasztja” a felújult remény!

A fiatal Magyarországon volt ösztöndíjas kerekíti ki a beindító gondolatot: „*Mint nagyon sokan, Magyarországtól messze születtem. De mióta megismerhettem az ottani életet is, és a más világrészeken élő magyar fiatalokat, én is, mint nagyon sokan másképpen élek már - valahogy nekem is fáj a szívem a múltban történt válságokért, nagyszüleink hazája feldarabolásáért, minden egyes 56-os áldozatért... De mégis mi a következő lépés?*”

Erre a válasz: *A megmaradás a világon: A kapcsolat a magyarság fiataljai között! A minél gyakoribb "hazalátogatás". Ezentúl, újra és újra. Valahányszor megteszi: ilyeneket érez, mint amit a következő énekek hallhatók. Igazából erdélyi fiatalokról van szó, de az üzenet mindannyiunké. Talán annyi szabadságharcos is ezért az új kapcsolatot halt meg: magyar a magyarral, szabadon, mindenhol...*” A rock-együttessel előadja: „*...csak egy vándor vagyok, akit elsodort a szél, de ha elfogja a honvág, mindig hazatér...*” - A gitár és a dob elcsendesedik, a Feltámadt hős szájharmonikája szól csak, és átvált a Himnuszra.

G.FOTO.ORG

Ezt szívleljük meg:

A program hatalmas előkészítő munkát igényelt: a szöveg betanítása, plakátok, a színpadi hatásos graffiti, a szereplők öltözet, a magyarul érző és éneklő rock-csoport összehangolása az első nyilvános szereplésre!

A tömör irodalmi idézetekkel elért hangulat, a diaszpóra és az anyaországi események párhuzamos említése komoly erőfeszítést igényelt a hallgatóságtól. Nem volt könnyű mindent követni. Az előadást mindenki végig figyelemmel kísérte.

Amikor e sorokat írom, a magyar Forradalom és Szabadságharc 50. évfordulójára Buenos Airesben készült dús programozat végére értünk. Mindegyik a saját nemében helytálló volt. A Zrínyi Ifjúsági Kör tiszteletadása is. **Nagyrészt magyar származású, de már argentin születésű szülők harmadgenerációs argentin gyereke magyar hangján** szólalt meg Kőlcsey, Nyíró, a Vándor... Köszönetet mondunk Zólyomi Katinak, aki a programot megálmodta, összeállította, betanította és megrendezte. (Szerk. megj.: Sikerült ennyi év megemlékezés

1956: Az argentin sajtó visszhangja a Biblioteca Nacionalban

Az AMISZ és a magyar nagykövetség közös szervezésében méltó keretek között indult a magyar Forradalom és Szabadságharc 50. évfordulójára rendezett kiállítás a Biblioteca Nacionalban (október 15-31). Az akkori argentin sajtótermékek 1. oldalai vagy az eseményekre vonatkozó kiemelt hírek faksimilái nagyjított formában voltak láthatók, falra kiakasztva vagy vitrinek alatt. Így tárult a néző elé jól olvasható formában mindaz, ami képekkel illusztrálva hűen tükrözte a felkelés eleinte diadalmas napjait, majd vérbe fojtott és tragédiába fulladt végét.

A kezdeti kóklét után a közönség bevonult a könyvtár tágas színháztermébe. A közkedvelt bemondó és műsorvezető

GFOTO.ORG

Pancho Ibáñez volt a ceremóniamester. A pódiumon elhelyezett asztal mögött ülő notabilitások nyitották meg hivatalosan a kiállítást: élükön Józsa Mátyas nagykövettel sorban kiemelték ennek fontosságát és a nagyközönségnek szánt ismertető hatását. A Regösök is fölléptek. (További részleteket l. a SP III. oldalon. HKZS)

GFOTO.ORG

GFOTO.ORG

Fotó JAKAB

Megható szentmise a San Ildefonso templomban

Oktober 27-én, pénteken P. Balsa celebrálta az 1956-os októberi magyar Forradalom hőseinek emlékére rendezett szentmisét a San Ildefonso templomban. Az 50. évfordulóra tartott szentmisét videofelvétellel az állami TV7-es csatorna október 29-én

Vattay Miklós a Leckeolvasásnál Fotó JAKAB

vetítette, és ez által lehetővé tette, hogy országszerte legalább egymillió néző imádkozzon együtt velünk, magyarokkal, elhunyt hőseinkért. Az alkalomhoz illően, a nemzeti színeinket képviselő virágokkal díszített oltárnál a budapesti Rákoskeresztúri temető 301-es parcellájáról készített poszter és az ott elhantoltak névsora emlékeztetett a Forradalom leverését követő megtorlás áldozataira, akik most már kopjafák sorai alatt alusszák örök álmukat. Külön köszönetet mondunk Szilvássy Edithnek, aki annyi

szerepettel és odaadással díszítette fel ez alkalomra is az oltárt.

Az oltárnál elhelyezett nemzeti színű lyukas zászló pedig szimbólumként mutatta népünk szabadság utáni vágyát. Ez a zászló hosszú utat járt meg, a budapesti harcoktól egészen Argentínáig. A forradalom egyik aktív harcosa, a köztünk élő Gottweiss László hozta el a templomba erre az alkalomra, aki saját kezével vágta ki belőle a sarlókálapácsos címet. P. Balsa szentbeszédében külön kiemelte Mindszenty hercegprímás szerepét, és Magyarországot a hit jelképének nevezte, utalva küzdelmes történelmére.

Jelen voltak Bács Ferenc, a Magyar Köztársaság nagykövetségéről, valamint Honfi János, Vattay Miklós, Jakab Nándor, Terek Zsófia és a magyar kolónia számos kiemelkedő alakja.

A szentmise végén P. Balsa külön köszöntötte a nagykövetség képviselőjét és Gottweiss Lászlót. Köszönjük P. Balsának a meghatóan szép szentmisét.

Boyné Rábai Katalin (Szerk. megj.: A tv-vetítés vasárnap, október 29-én sajnós éppén egybeesett a Katedrálisban tartott emlékmisével, valamint a San Martín szobornál való szertartásos megköszönéssel – l. beszámoló a 2.o.-on. Ez az idei országos tv-vetítés helyettesíti a hagyományos, minden évi Szt. Erzsébet magyar emlékmisének a vetítését.)

A kolónia születésnapjai / CUMPLEAÑOS (jelmagyarázat: öo = Szent István öregotthonban; MO = Magyarországon él)

December

1. Grabner István / Kiss Sebestyén Cecília / Molnár Imre / Soós József (Baltimore) / Szilvássy Lőrinc / Tordai Rosa (öo) – 2. Reményi Judit – 3. Gsztonyi Gyula / Keve Miklósné, Varga Veronika – 4. Markán József – 5. Jeffrey Viki / 6. Fischer Henrikné Mária / Papp Zoe – 7. Szigethy Júlia (öo) – 8. Fóthy Csilla / Halaman Kati – 9. Dr. Collia Luis / ifj. Honfi János / Paál László – 10. Balogh-Kovács László / dr. Orbán László / Schirl Adrián – 11. Fóthy Margit / Képiró Magdi – 12. Deák Gábor / Kasza Marianna / id. Kolb László – 13. Deák Gábor / Kasza Marianna / id. Kolb László – 14. Fóthy Miklós / Némethné Kohánszky Kati (Chile) / Tóth Sándorné, Gulyássy Iki – 15. Bethlen Miklós / Fülöp András / Fülöpné Csík Stefi / Máthé Lászlóné, Krumenacker Zsuzsanna – 16. Lajtaváry Endre – 17. Blahóné Barotányi Klári / Danko Pál (MO) / Hajdú Ingrid / Hallerné Bartha Kati / Zombory Tamásné, Jándy Busi (MO) – 18. Alitisz Miklós / Fehérné Szántó Vivi / Vilanova János – 20. Vass Mátyas (MO) – 21. Blancasné Csasztek Zsuzsi / Pósfay Borbála – 22. Grabner András / Kiss Gabi / Lovrics András – 23. Meleg Piroska / Zugazaga Gonzalo – 24. Garinné Kermeczky Éva / Mitsko Éva (öo) / Papp Jenő – 26. Egey Marcella – 27. Arcagni Sándor / id. Becske Gábor – 28. Faré Maria Elena (öo) / Gorondi Péterné, Meleg Judit / Kolb Jázmin – 29. Fóthy Zsuzsi / Honfi Lászlóné, Meleg Irén (MO) / Németh Gábor – 30. Bartha András / Pataky András – 31. Hann Hédi / Mihályfy Juli / Tasnády-Szűts András / ifj. Zaha Sándor / Zöldiné Patuel Cristina
Isten éltesse az ünnepeltjeinket! ;Feliz cumpleaños!

után valóban eredetit és újszerűt bemutatni!) És mindenegyes szereplőnek és közreműködőnek (*) – kiemelve a Boldog Együttést - mert tanúságot tettek az 56-os Forradalom el nem múlt hatásáról és korszerű értelméről.

Gorondi Péterné, Meleg Judit

(*) Beis András, Benkő Teréz, Bonapartian Dániel, Bonapartian Eduárd, Demes Sándor, Dombay Jenő, Gorondiné Meleg Judit, Grabner István, Gröberné Henriette, Gröber Stefánia, Kerekes Márton, Lajtaváry András, Lajtaváry Richárd, Lomniczy Attila, Lomniczy Mátyas, Mattiauda Lucila, Mihályfy Kinga, Papp Gábor, Tóth L. Kristóf, Tóth Agota, Zaha Paula, Zaha Tamás, Zólyomi Kati. Műszak: Demes Sándor, Indaco Pablo, Kerekes Miklós, Botka Erzsébet, Gröberné Henriette.

Főhajtás a Magyar Téren 56 emlékére

Hűvös, tiszta tavaszi napon, ragyogó kék ég alatt róttuk le tiszteletünket a pontosan 50 évvel korábban óriási túlerő által letipart dicsőséges Forradalom és Szabadságharc emléke előtt november 4-én a Plaza Hungrián. A meleg napsütés simogató sugarai alatt nehéz volt elképzelni az 50 évvel ezelőtti zord napot, amikor milliók kitörő szabadságvágyát könyörtelenül megsemmisítették.

A rendezvényt a Magyar Köztársaság nagykövetsége és az AMISZ közösen szervezték. A cserkész delegációja és a Coral Hungaria a Székelykapu két oldalán, közösen a szimbolikus Regös-párral helyezkedett el. Grabnerné Nagyiványi Patrícia a nála megszokott akkurátus módon kétnyelvűen vezetett minket végig a szépen összeállított programon. A zászlók félvönása után ökumenikus szertartás keretében először Dr. García Mata katolikus, őt követően William Stegemann evangélikus és Tóth Kristóf református lelkészek ígét olvastak és mondtak imát. A közönség az elkészített székeken ülve hallgathatta Isten szavát. A kórus emelte az ünnepély színvo-

Fotó JAKAB

A tér fenntartása nem "magától történik", hanem anyagi áldozattal járó munka. Ezt Bíró Marianne vállalta magára, és úgy vélem, a magyar közösség ezért nyilvános elismeréssel és hálaival tartozik neki.

Szép és meghatározó tiszteletadás volt; jó volt, hogy melegen süttött ránk a nap, az ember könnyebben gondolatolt az örök életre.

Mindazonáltal e sorok írója mégsem távozott mindennel kibékülve. Nagyon érdekes megfigyelni, melyik rendezvényen mennyien jelennek meg. Egyelőre az a tapasztalat, hogy egy komoly nemzeti, történelmi eseményt a legnépszerűbben a nagykövetségen évessel-ivással lehet megünnepelni. Elgondolkodtató. És az is, hogy a három Magyar Téren szolgáló lelképásztor között ott volt Nt. Tóth Kristóf magyar lelkész, aki ennek ellenére spanyolul szolt hozzánk. Ha a kórus argentin énekesei - akik maholnap már a többséget alkotják a kórusban és ez alkalommal meghatóan szép számban jöttek el - magyarul énekelhettek, nem érthető, miért nem imádkozhatt volna magyarul a magyar lelkész? Miért akarták ezt így a rendezők? Köszönjük nekik a sok körültekintéssel és fáradtsággal megszervezett méltó ünnepélyt! De hogyan magyarázza meg a rendezőség ezt a „nyelvelosztást” a 90%-ban magyarokból álló jelenlévőknek, köztük olyanoknak, akik görcsösen beleadják mindenüket annak érdekében, hogy ezen a távoli magyar végváron valahogy megmaradjon a még összetartó magyar közösség?

GFOTO.ORG

Fölöttébb szomorú, hogy nem voltunk többen. De nagyon szomorú az is, hogy a Magyar Téren, egy magyar emlékünnepevény a magyar nép gyásznapján nem hallhattunk egy fohászt magyarul. A 10% magyarul nem értő résztvevők bizonyára elnéztek volna nekünk egy magyar imát.

Haynalné Kesserű Zsuzsánna

A CORDOBAI MAGYAR KÖR HÍREI

Az augusztus 20-án megtartott zárszámadó közgyűlésen megválasztott vezetőségi tagok: Bánáti Gábor elnök, Filipánics Liliána elnökhelyettes, Bánáti-né Gabriela titkár, Koci Adrián kincstárnok.

Az új vezetőség az újonnan beválasztott és igen dinamikus, fiatal Koci Adrián jóvoltából elhatározta, hogy a Kör fenntartása érdekében havonta megrendezendő kulturális programokkal megpróbálja élénkíteni és a tagok számára érdekesebbé tenni a részvételt. Ennek jegyében az ismert három nemzeti ünnepet kívül (március 15, augusztus 20 és október 23) minden hónapban - mivel a magyar mindig is szerette a hasát! - valamilyen gasztronómiai érdekesség keretében visszaszoktatja a Körbe az alapító tagok gyermekeit, unokáit. - Eddigi idej rendezvényeink:

Szeptemberben teadélután és este szalonasütés a Kör kertjében, októberben pedig, összekötve a Forradalom megemlékezésével, virslis, káposztás, sörös esti rendezvény. Mindegyik meghozta a várt sikert, és remélhetőleg az ifjak visszatértét az aktív részvételre és kultúránk fenntartására.

Tekintve az utolsó napokban jött információt, hogy Córdobában a MAV-szimfonikusok kamarazenekara (*) koncertet ad a Teatro San Martinban, a rendezvényünkön kissé megoszlott a résztvevők száma (az e sorokat írója sem hagyhatott ki egy ilyen lehetőséget!). A koncert csodálatos volt, és

a ráadás meghozta a lehetőséget a zenészek számára, hogy a közönséggel megosszanak egy pár magyar ritmust.

A magyar zenészek újra bebizonyították, hogy nem véletlenül vannak a világ legjobbjai között számon tartva. - Megjegyzendő, hogy sajnos a zeneművek összeállítása nem rajtuk múlt, ebből kifolyólag szerepelt olyan zenemű is Edward Elgar angol komponistától (1857-1934), amit még a klasszikusokban jártas személy is kevésbé ismer. Azonban a szervezők legnagyobb hiányossága, hogy nem tartották fontosnak egyetlen magyar zenei darab beiktatását sem a műsorba.

Körünk rendelkezik egy terjedelmes magyar nyelvű könyvtárral (inkább klasszikus irodalmi művekkel). Ezen kívül az évente megismétlődő magyarországi útjaim során beszereztem videokazettákat és újabb DVD-ken rögzített magyar filmalkotásokat, természetesen mind magyarul beszélő és az új, már sokunk által nem ismert színészhetségekkel.

Saját helyiségünkben rendelkezünk audiovizuális elemekkel, valamint pingpongasztallal, pool-lal és egy Magyarországról származó lengőtekevel. Terveink közt szerepel egy tekepálya építése, amelyhez mindennemű méretezési és kivitelezési adatot szívesen veszünk.

Bánáti Gábor elnök
*(Szerk. megj.: A MAV-zenekar Buenos Aires-i föllépéséről anyagtorlódás miatt a következő számunkban adunk röviden hírt.)

Coral Hungaria, élén Sylvia Leidemann GFOTO.ORG

nalát. Szépek voltak a hangok még az adott nehéz körülmények közt is, és a közönség is velük énekelte a közös énekeket. Biztos igen kevés résztvevőnek tűnhetett föl különösképpen a Tér gyönyörű rendje, hiszen hajlamosak vagyunk csak a negatívumokat meglátni. De a kerítéssel körülzárt részen új növények díszeltek, amelyeket elültettek a már harmadszor ismeretlen tettesek által ellopottak helyébe. Virágokat már nem is érdemes ültetni, ezért láttuk vázákban a virágcsokrokat a ceremónia végéig. Kéthetenként meg egy személy a fűvet rendbe hozni, de mielőtt ezt megkezdhetné, rengeteg követ kell eltávolítania - úgy látszik, vannak, akik azzal szórakoznak, hogy köveket dobálnak az emlékműre.

A Santa Fe-i magyarok megemlékezése

Itt Santa Fe-ben a "Nuestra Señora de Luján" templomban október 23-án este 8 órai kezdéssel P. José María Garmón VD felkérésünkre megható misét celebrált a dicsőséges Forradalmunk 50. évfordulójának emlékére. - A római szertartás szerinti Szent István apostoli királyunk miséjét mondta el. A közel félórás szentbeszédében kiemelte a magyar nemzet hősi küzdelmeit identitása és vallása védelmében, valamint a Pápa hozzáállását a szabadságharchoz 56-ban és most is. Interneten informálódott az egy időben zajló magyarországi eseményekről, és kihangsúlyozta, hogy a hazugság végső fokon sohasem győzhet!

A Szentmisét a Magyar Himnusz eléneklésével fejeztük be. Mise alatt a háromszínű nemzeti zászlókat magyar-ruhás gyerekek tartották az oltár mellett. Utána a Horogh családhoz mentünk, ahol sörrel-borral jól leöntött pizza, empanada, tarta és süteményekkel a későesti órákig együtt maradtunk a magyarországi események megtárgyalására.

Reméljük, hogy a Jóisten meghallgatja imáinkat Hazánkért, és végre elérkezik a valódi felszabadulás

Becske Gábor, Santa Fe
(Erről az eseményről a helybeli újság is írt - I. SP I.o.)

ESEMÉNYNAPTÁR:
Lásd a Spanyol rész utolsó oldalán

GFOTO.ORG

az utolsó helyig megtelt az argentinai magyar közösség tagjaival, felekezeti különbségek nélkül. Már a bevezető ígét előrevetítették azt az emelkedett hangulatot, amelybe a lelképásztor Isten savain keresztül akarta a hívőket bevezetni: ... és maga az Isten lesz velük; és letöröl minden könnyet a szemükről, és halál sem lesz többé, sem gyász, sem jajkiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert az első elmúltak. (...) Én vagyok az Alfa és az Omega, a kezdet és a vég. Én adok majd a szomjazónak az élet vizének forrásából ingyen. Aki győz, örökölni fogja mindezt, és Istene leszek annak, az pedig fiam lesz.

A lelkész prédikációja a Reformáció lényegét hozta közelebb. Mert „az Egyház, illetve a magukat keresztyénként meghatározó emberek elvesztették eredeti formájukat, és szükségessé vált, hogy a Mester visszaadja azt, azaz reformáljon.” Vagyis „nem az 1517-ben kirobbant, Reformációként ismert folyamat vagy mozgalom volt az első reformáció.” A „legnagyobb reformáció” alatt nem a Luther-Kálvin-Zwingli nevéhez köthető, a XVI. században kezdődött mozgalmat kell értsük.

Ecclesia semper reformari debet – Az Egyháznak folyamatosan megújulónak kell lennie!

A Reformáció ünnepi Istentisztelete

Hanem azt a reformációt, amit Jézus Krisztus megjelenése jelentett: *Íme, újíjateremtek mindent.* Az egész emberiség megreformálását, mert a bűn olyannyira eltorzította az embereket, hogy a helyzet immár tarthatatlanná vált és szükségessé tette az eredeti alakra, formára való visszaalakítást. Megjelenésével a földön az Úr Jézus megmutatta, hogy igenis lehet követni Isten akaratát, és igenis lehet Neki tetsző, boldog, szabad életet élni.

Azonban a Jézus-féle reformáció nem ért véget Kr.u. 32-ben. A krisztusi reformáció folyamatos reformáció. Ebben a legfontosabb, hogy az emberek mindig visszatérjenek Isten útjára, ha kell újra és újra.

A XVI. századi Reformáció idejében nagy hiányok voltak észlelhetők: a Krisztusi lelkületé, az alázaté, a szerénységé és a szereteté. Végül is: az engedelmségé.

És hol tartunk ma? „Aki a Reformációt egy XVI. századi mozgalomnak gondolja, nagyot téved. Az Egyház – amennyiben a Krisztus tanítását hirdeti – soha nem beérkezett, soha nem célhoz ért ezen a földön. Soha nem lesz tökéletes. Nem dőlhet senki hátra elégedetten, hogy kész vagyok. Legfeljebb azzal az elégedett érzéssel térhetünk nyugovóra, hogy egy-egy napon megtettünk mindent, mint keresztyének, amit képesek voltunk tenni az Isten Országá ügyében. Nem mintha az a veszély fenyegetné a Buenos Aires-i magyar keresztyéneket, hogy azt képzelhetnék, hogy nincs már több tenni-valójuk, mert minden tökéletesen, szép rendben megy Isten akaratára szerint...”

A lelképásztor így fejezte be: „És a te életed? A hosszú évek alatt lerakódott apró kis bűnök immár teljesen feketévé változtatták? De mert lassan, fokról-fokra történt, észre sem vetted? Ha szeretnél a régi, bűnös életed helyett egy tiszta újat, akkor fordulj bátran az Úr Jézus Krisztushoz, és Ő meg fog téged is reformálni, azaz visszaadja eredeti alakodat, amit a bűn eltorzított.”

Az Úrvacsoraosztás bevezetését Nt. Tóthné Bede Krisztina mondta: „Minden Úrvacsorán Jézus szenvedésére és halálára emlékezünk; arra,

GFOTO.ORG

amit értünk tett. Ennek ellenére az úrvacsora nem csupán emlékvacsora, hanem a megbocsátás. Isten megbocsátott nekem, akkor én sem tehetek másképp. El kell engednem azoknak a tartozásait, akik ellenem vétettek,

és akik közül az egyik talán épp mellettem, vagy két paddal hátrébb ül a gyülekezetben. Minden úrvacsorán jelelné válik az, hogy Isten kezét nyújtja nekünk bűneink és tartozásaink szakadéka fölött. Isten új életre hív engem: a hit, remény és szeretet életére. De nem kaphatom meg ezt az újat addig, míg görcsösen ragaszkodom valami máshoz. Nem tud Isten új életet ajándékozni nekem, amíg a régít mindenestől rendben találok!” (HKZS) (A prédikáció teljes szövege olvasható a www.amerke.blogspot.com honlapon. Szerk.)

ZENEI SÉTA BUDAPESTEN

Október 28-án a Hungária két földszinti terme teljesen megtelt, a terített asztalokat 220 személy foglalta el arra a vacsora-show estre, amelyet Budapestről érkezett vendégeink, Nieder Iván építész-mérnök és Csák József, a budapesti Operaház hírneves tenoristája készítettek elő.

Fotó JAKAB

Demes Sanyi és cserkészársai kiválóan oldották meg a technikai részt: Nieder Iván által felvett és ügyesen összeállított gyönyörű budapesti képek, építészeti érdekességek egyszerre két vásznon jelentek meg, hogy a nagyterem és az étterem publikuma egyidejűleg láthassa a vetítéseket. A képek apropójára következtek aztán a zeneszámok (operettáriák, slágerek, kuplék, nóták, és a Puccini Toscájából vett *E lucevan le stelle*, olaszul).

Csák József elbűvölte a közönséget az egymásután gyorsan pergő számokkal. Leidemann Sylvia kísérte őt zongorán

négy műben, ezek hangzottak a legjobban, sajnos a többi darabot egy CD-re felvett kísérő zenére kellett Józsefnek énekelnie; ez néha túl hangos volt és gyakran a tempói sem egyeztek meg a dalokkal, ami külön erőfeszítést kívánt az énekestől, aki a nehézségeken nagyszerű színpadi technikájával túltette magát.

Köszönjük a két vendégnek az önzetlen szereplését! Az est bevételi többlete a cserkészek nyári táborainak javára szolgált, és így minden szempontból sikeresnek bizonyult a rendezvény.

Szekácsy Miklós

G.FOTO.ORG

“Doña Quijota” üzenete!

Már nem vagyok “pusztában kiáltó szó”, inkább a szélmalommal küzdő Don Quijote női változata...

Október 26-án, a Segélyegylet (Szent István Öregotthon) vezetőségi gyűlésén ugyanis rádöbentem, hogy az általam hónapok óta kezdeményezett “**Támogató Tagok Köre**” a Segélyegylet alapszabálya értelmében már létezik, csak éppen 70 éve szunnyad. Boldogan jelentem, hogy a jelzett napon a Kör a Vezetőségi Tanács lelkes támogatásával úja életre kelt!

Az Egyesület 1937-ben nyerte el a hivatalos, jogi személyiséggel ellátott bejegyzését. Alapszabálya 7. pontjában a tagok három csoportra lettek felosztva: *aktív, támogató, vagy tiszteletbeli* tagok. (Socio Activo, Socio Protector, Socio Honorario). A gyakorlatban napjainkig mindenki “*aktív tag*”-ként szerepel. Eredetileg 1937-ben havi (akkori) 150 peso, 2006-ban eddig havi 10 peso volt a kötelező tagsági díj. Mostantól a változás: aki ennél jóval többre, legalább 1 évre elkötelezi magát, átlép az aktívokból a “*támogató tagok*” táborába. Az számít “*tiszteletbeli tagnak*”, aki munkájával vagy jelentős céladománnyal járul hozzá a Segélyegylet / Szent István Otthon fenntartásához.

Báró Apor Klára első támogatóként beírt tagunk után a Vezetőség majd minden tagja, valamint számos nemes érzésű barát, aki kevés szóból is ért, már átlépett a “*támogató tagok*” csoportjába. Akinek van füle a hallásra és szíve az érzésre, sőt az is, akinek ez csak érdeke, nagyon szívesen van látva ebbe a Körbe. Várunk!

Bonczos Zsuzsanna,
úgyis mint *Doña Quijota*

“Ne civakodjunk afölött, hogy mik voltunk: egyesüljünk arra, aminek lennünk kell!”
(Kossuth Lajos)

“Az oktatás fő célja, hogy meghagyja az emberben a folyamatos kérdésés éhségét.”

A *szepemberi és októberi Vezetőségi gyűléseken* jelen voltak: Zaha Sándor, Beisné Anni, Gorondiné Judit, Kerekes Cili, Lajtaváryné Zsuzsi, Lomniczy József, Pappné Bella, Szentiványi Miklós, Zaháné Alexandra, valamint *egy alkalommal* Benedekné Marika, Fóthy Zsuzsi, Szeley Cinti.

Események:

- A nagy munkával készített tiszteletadás az 56-os Forradalom emlékére a Hungáriában sikeresen megtörtént. Hálás köszönet illeti Zólyomi Katit, aki sok-sok időt és energiát szánt erre. A ZIK-családok *nem mind* voltak jelen. Vajon miért? Túl sok volt a program, a rendezvény, és a családoknak ez sok? (*Recenziókat l. 6.o.*)

- Az 50. évfordulójára rendezett pályázat három díját ZIK-diákok nyerték meg! 1. Beis András; 2. Lovrics Réni; 3. Csoportmunkával Jeffrey Viki, Lomniczy Melinda, Mihályfy Kinga és Szentiványi Julcsi. A díjat október 5-én du. 3 órakor kapták meg a Magyar Köztársaság nagykövetségén.

- Az október 7-én az Ösztöndíjbizottság által rendezett táncesten is kevesen voltak több okból kifolyólag: a Regösök nem voltak Buenos Airesben, és talán túl későn és hiányosan is volt kihirdetve. A nyereség ebből kifolyólag igen csekély volt.

- Az anyáknap sorsjegyekből több maradt, pedig sokan el sem adták az összes náluk lévő. Kár, mert kisebb erőfeszítéssel több pénz jött be.

A ZIK HÍREI

- Az október 29-i misén a Katedrálisban és a november 4-i koszorúzáson a Plaza Hungrián a cserkészekkel közösen voltunk jelen.

- A ZIK-évtörőre november 18-án du. a Hungária nagytermében tervszerint minden család kellene hozzon *empanadát* és italt. Először az óvodások mutatkoznak be és adnak elő, és ebéd után a többi csoport.

- A ZIK-karácsonyra folyik már a Betlehemes betanítása.

Vegyes témák:

- A magyar nyelv ápolásával kapcsolatban: a gyerekek feltűnően kevés verset tanultak idén, sőt, nem is tanultak (kívülről), pedig a nyelv elsajátításához ez igen hasznos eszköz! Keveset is olvastak. Jövőre szavalóversenyt rendez a ZIK, hátha ez belekesíti a tagokat a tanulásra.

- A Szent László Vezetősége figyelmeztette a ZIK Vezetőségét arra, hogy szívesen a gyerekek viselkedése szombatokon. Nem vigyáznak a dolgokra, törnek, zúznak. Ezentúl anyagilag vállalunk kell a károkat.

- A 2007. évre szóló ZIK-naptár készen van! Témája: Nótázik a ZIK. Nagy újdonság: CD is készül hozzá!

- Működik a ZIK-HONLAP: <http://zrinnykor.extra.hu>! Tekintsétek meg! (*Lajtaváryné Zsuzsi beszámolója nyomán összegezte HKZS*)

Szeptember 10-én, Szent László Iskola: az **MHBK** és a **Vitézi Rend** közös, jól sikerült bajtársi ebédje. Jelen volt Józsa Mátyas magyar nagykövet feleségével. Az Iskola és a Szent István Kör nevében Terek Zsófia (fotó) szólalt föl, valamint v. Ferenczy Lóránd távollétében v. Jakab Nándor, aki megemlékezett az 1956-os Forradalomról és az argentinai MHBK 50 éves fennállásáról. Az Iskola gyerekeiből álló kórus argentin és magyar dalokat énekelt.

Fotó JAKAB

Szeptember 9-én a Hungáriában Tóth Endre előadott az 1956-os harcokat megelőző eseményekről és ezek kihatásáról a Forradalomra.

Fotó JAKAB

Nótaest a Hungáriában november 1-én. Csák Józseffel rögtönzött nótaest, születésnapok megünneplésével. Zöldi Márton Hungária elnök (egyik ünnepelt) nagy jókedvűen magyaráz...

GFOTO.ORG

és végeztül: búcsú-szeretőkör. Csák József jobboldalt legelöl, a sorban az 5. a másik ünnepelt, Benedekné Marika

GFOTO.ORG

Búcsúszavak egy értékes munkásélet fordulópontján

Redl Erzsébet Asszony!
Magyar kolóniánk kedves Izája!

Munkás életed egyik legnagyobb fordulópontjához érkezél az azzal, hogy lemondnál minden munkádrol és eddig viselt betöltött tisztségéről.

Értékes egyetemi végzettségedet melőzve, életedet önzetlenül a magyarság szolgálatára állítottad át. A Pesti Páter által alapított és rendkívüli küzdelmekkel megvalósított Szent László iskolát naggyá, jó nevűvé és mindenki által megbecsültté fejlesztetted. Egy olyan argentinai magyar intézmény lett belőle, amelyik önfenntartó, sőt már három saját épületben működik.

Soha sem volt meghatározott munkaidőd, hanem az, amit az elvégzendő és jó eredményt biztosító munka megkövetelt. Éppen ezért sokan állandóan aggodtunk egészségedért! Mindezek kiérdemelt elismerése volt a Vitézi Rend Érdemkeresztje, a Szent László Lovagrendbe való felvételed és a magyar kormánytól kapott kitüntetésed.

Mindnyájunk részére, akik szeretünk, egyetlen megnyugtató, hogy egészségedet a túlfeszített munka már nem fogja veszélyeztetni.

Példatadó önzetlen munkásságodért fogadd mindnyájunk köszönetét.

A Szent István Kör vezetősége és tagjai nevében v. Ladányi Domanos

Mit hallott az AMH?
Íme néhány kedves előfizetőnkrol hírek. Mihamarabbi javulást és teljes fölépülést kívánunk azoknak, akik betegséggel küzdenek-küzdöttek!

- *Klein Miklós* már 1 éve vörösvérsejthiányban szenved, de a Fundación Favarolo kiváló orvosai vérátömlesztésekkel sikeresen kezelik. Reméljük, hogy a javulás útján halad tovább.

- *Csaba Nita* sajnos már régen beteg, de kitűnő kezelés alatt állapota javul. Az nehezítette meg életét, hogy ráadásul még egy lábtörést is elszenvedett, ami hosszú begipszelést jelent. Kívánunk mielőbbi gyógyulást és sok erőt a megpróbáltatások elviseléséhez! Lánya Kati családotul jön meg februárban Spanyolországból, hogy szeretetével körülvegye.

- *Szalay Ági* súlyos betegsége és operáció után nagy örömeinkre jelen volt október 28-án a „Budapest, te csodás” előadáson a Hungáriában a leánycserkész-társaival, akiket már régen láttunk így együtt!

hátral b.-j.: Szathmáry Irmí, Bárány Csilla; elől b.-j.: Mizsey Szandri, Mizsey Mókus, Graul Mónika, Szalay Ági és Csik Stefi GFOTO.ORG

- *Filipánics Misi* a cordobai hegyek egyik meredek, kacskaringós útján motorbicikli-baleset áldozata lett, és sajnos a ballábát a csúnya törések folytán térden fölül amputálni kellett. Hosszú kórházi kezelés után újból otthon van c s a l á d j a k ö r é b e n

A két Filipánics testvér: Misi kórházi tartózkodása utolsó napján, Lilivel Carlos Paz-i lakhelyén. - Misire sokan emlékeznek még régi cserkész-időkből. Most a súlyos baleset nyomán tanúbizonyságot tehetett erős lelkiüetéről. Hamarosan újból fölveszi munkáját az argentin Légierőknél, ahol magas rangjában, mint repülő alezredes dolgozik.

- *Szakváry Zsuzsi* szerencsére nagyjából már túl van egy tüdőgyulladásos és most még betegállományban pihen teljes gyógyulásáig.

- *Zendy-Zucker Lidi (Lobos)* sikeresen esett át újabb operációján és halad a javulás útján. Neki is sok türelmet kívánunk betegsége elviseléséhez!

- *Papp Jenő* barátunknak különös programja akadt: a háztetőjükön kellett valamit javítani. Elcsúszott, leesett a létráról - csúnya és komplikált bokatorést szenvedett. Igen hosszadalmas, fájdalmas kezelésnek volt kitéve, még mielőtt (sikeres!) operációra kerülhetett a sor. Jenőke, Jenőke, mit ugráltál? Kívánunk mielőbbi “kimászást” ebből a kellemetlen helyzetéből!

Főzőkurzus tévén: Sebess Péter és Mausí lányá Mariana tehetséges anyja nyomdokaiba lépett és már egy ideje a kábeltelevé *Gourmet* csatornáján tart nyilvános főzőleckéket az *haste cuisine* diákoknak egyenes adásban. Érdemes megnézni, milyen szakértelemmel és közvetlen bájjal mutatja be tudását és művészetét! Gratulálunk!

Költözés: Lizardi Martin és Vass Kati Ági kislányukkal Spanyolországból átköltöztek Budapestre a már ott élő nagyszülők örömeire.

Emlékeztetjük kedves Olvasóinkat, hogy a következő számunk a január-februári kettősszám lesz. Megjelenik ca. január 15-én. Lapzárta: december 10.

„Teltek-múltak a percek... és eljött az ifjú Tündérherceg.”

Így kezdte gyermekkoromban Andersen vagy Grimm a meséket. Ma már a gyermekeknek másképpen mesélnek. A felnőtteknek meg egyáltalán nem *mesélnek*, hanem *jelentenek*, főleg ha ez a sajtóra vonatkozik. A jelentés pedig nagyon rövid, mert amennyiben hosszú, akkor el sem kezdik olvasni. Ezért *mesélek* én kedves olvasóimnak - röviden és némi humorral - kizárólag olyan eseményekről, amik az argentin-magyar közösséget érdeklik és a sajtóval ellentétben lehetőleg vidítják. Ez ebben a számban kivételesen aligha sikerülhet, mert az események októberben túl komolyak voltak.

November 15-ig beszámolok arról, ami már megtörtént. Az eseménynaptárban megnézhetitek, hogy decemberben mi minden fog történni. Egy óriási kihívás lenne bármit is előre írni, mert már most is, novemberben, elkezdődött az *„év végi rohanás”*.

*

Argentínában az ellenzéki sajtó panaszkodik, kifogásolja az országelnök központi irányzatú kormányzását, részrehajlását, bel- és külpolitikai botlásait. Az *kormányparti sajtó megelégedett*, hangoztatván, hogy az elnök politikája sikeres, „végre nincs részrehajlás, nincs infláció, a pénz stabil”. Mi kifejezetten nem foglalkozunk politikával, csak megfigyelünk. A helyzet valószínűleg nem olyan rossz, mint azt az ellenzék állítja, és nem is olyan jó, mint amit a kormány szövevénye jelent. Az *év végi nyaralásra* és szabadságra készülődők nagy száma azt igazolja, hogy nem lehet túlzottan rossz. Lehet, hogy már nem kapsz megfelelő kiadó lakást a tengerparton, vagy jegyet, hogy oda eljuthassál. Ami viszont egyáltalán nem javul, az a közbiztonság.

*

A Magyarországról érkező hírek sajnos nem vidítóak. Mi, a távolból figyelő honfitársak szomorúan láttuk, hogy még az 1956. októberi forradalom 50. évfordulóját sem tudták közös szellemben és kellő komolysággal megünnepelni. Sok ezer mérföldre Magyarországtól, Buenos Airesben viszont közelről figyelhettük, hogyan emlékezett meg az itteni bevándorolt magyarság és leszármazottjai arról a nemzeti ünnepről. Szerencsére van nekünk egy csúciszervezetünk, az *„Argentínai Magyar Intézmények Szövetsége”* (AMISZ), amely arra is hivatott, hogy egyeztesse a magyar Intézmények (lásd a Hírlap hátlapján, hogy hány van!) rendezvényeit, és megakadályozza az esetleges dátumok ütközését. Nem könnyű feladat, de ezúttal sikerült nekik. Ezért az igazi, jó lábakkal és egészséggel rendelkező hazafiaknak alkalmuk nyílt, október 15 és november 5 között minden nap részt venni egy-egy hazafias megemlékezésben. Senki sem mentegetőzhet, hogy nem kapott postázott *„meghívót”* (hacsak azok nem, akik nem járatják a Hírlapot!), mert Hírlapunk 2 nyelven, külön mellékletben, az októberi számban jó előre elküldte. Ezekről az ünnepekről mások is írnak lapunk hasábjain, de tudott dolog, hogy ugyanarról az eseményről mindenkinek más és más benyomása lehet; ezért én is megemlítem legalább azokat, ahol érdekes tanulságokat vonhattam le.

- Október 23-án Józsa Mátyás nagykövet és felesége du. 19.30 órára a Magyar Köztársaság nagykövetsége termeibe és kertjébe fényes ünnepségre hívta meg az argentin és a nemzetközi diplomácia jeles tagjait, hogy a magyarokkal együtt megemlékezzünk az 1956-os forradalom 50. évfordulójáról. A *„fényes”* szót nem azért használtam, mert ezt *szokták* használni. Nagykövetségünknek nem kellett magát szégyellnie sem a magyar, sem az idegen vendégek előtt, mert még soha ilyen nagystilű, szép gardenpartit nem rendeztek az új nagykövetségen. Az idő is kedvezett, mert bár elég meleg volt, a kertben kényelmesen sétálghatott a rendkívül elegáns közönség, legalább 300 ember. A magyar kolónia minden rétegének képviselője, minden intézmény vezetője megjelent. A nagykövet diplomatához illő tapintattal a meleg nyári időre és a meleg magyarországi helyzetre való tekintettel közvetlen beszédben köszöntötte a baráti országok képviselőit és magyar honfitársait, majd röviden méltatta a forradalom jelentőségét.

Rengeteg emberrel találkoztam, üdvözöltem, akiket évek óta nem láttam. Barátságos, kedves arcokat. **Elgondolkodtam: milyen jó, hogy 50-60-80 év emigráció után elmondhatjuk, hogy a magyar kolónia végre együtt érez.** Ma már senki sem kérdezi azt, hogy *„miért menekültél, és ki elől?”* vagy *„melyik társadalmi osztályhoz, valláshoz, politikai beállítottsághoz tartoztál a nagyapád?”* Nem kérdezzük, mert ez a kérdés már nem aktuális, a régi előítéletek már nem érvényesek. Azért sem kérdezzük, mert mint magyarok baráti kezet tudunk nyújtani egymásnak. Semmi esetre sem hagyjuk ezt a közösséget megrontani a mostani zavaros magyarországi belpolitikával. Tehát: koccintsunk csak! És élvezzük a Regös fiatalok csodás táncát.

- Október 24-én a Biblioteca Nacionalban (Nemzeti Könyvtár) váratlanul nagy számban jelentek meg argentin barátok, egyetemi hallgatók, magyar honfitársak, akik már nem mind beszélnek jól magyarul, hogy meghallgassanak egy érdekes *„kerekasztal”* értekezletet az 1956-os Forradalom szereplőit, kortársai szemszögéből. **Dr. Várnagy Tamás**, az UBA – Buenos Aires egyetem filozófia szakosztályának tanára mutatta be a 4 előadót és irányította

Mi történt?

Társadalmi hírek, események. (Rovatvezető: Bonczos Zsuzsa)

TÁRSADALMI HÍREK

Luraschiné Földényi Judit (barátainak Csutka) megjelenését a Hungáriában vagy a nagykövetségen nem lehet csak egy sorban megemlíteni. Nagyon sokan szeretik, tisztelik és csodálják Argentínában, ahol született és felnőtt. Nem látogatába jött Buenos Airesbe (még leánya elsőbálos bemutatójára az ideai Cserkészbálon sem tudott eljönni), hanem egyenesen **Bécsből érkezett** az ENSZ 3 nyelven folyó egyhetes nemzetközi kongresszusára, mint hivatalos szinkrontolmács. Még ez sem volna elég érdekes, ha nem fűznék hozzá még egy rendkívül érdekes csemegét. A kongresszuson *életükben először egy fülkében dolgozott* két régi szinkrontolmács barátó, az AMH főszerkesztője *Haynalné Kesserű Zsuzsó*, akinek Svájcban szerzett diplomával (spanyol-német-francia-angol nyelven) ez a mestersege évtizedek óta, szabadúszóként, és *Földényi Jutka*, aki állandó szerződéssel dolgozik az ENSZ-nek, előbb New Yorkban és 18 éve Bécsben. Gratulálunk a két rendkívül tehetséges hölgynek.

És ha már a csemegéknél tartunk, azt is megemlítem, hogy ugyanennek a két hölgynek másik két testvére ugyanakkor **Szegeden találkozott: Földényi Zsuzsi** Kaliforniából repült Szegedre, hogy részt vegyen barátójáé, **Némethné Kesserű Judit** előadásán, amit az MTA Magyar-Spanyol Történelem Tanácsa és az SZTE Hispanisztika Tanszéke rendezett a szegedi egyetemen. A többnapos rendezvény címe: *„A magyar forradalom és a hiszán világ”*. Némethy Kesserű Judit, a NYU - New York egyetem spanyolszakos tanárja szerepelt, Földényi Zsuzsi pedig jó barátoként a hallgatóságban tapsolt barátójáé sikeréhez.

*

Ha nektek örömet okoz találkozni régen nem látott barátokkal, ismerősökkel, és nem jelentetek meg **október 28-án a Hungáriában, a „Budapest, Budapest te csodás” programra**, akkor sokat vesztettetek (*l. külön recenziót az áttellenes oldalon*). Omarnál 95 előjegyzés után majd 220-an jelentkeztek a vacsorára. Semmi gond, mondta a kitűnő Omar és rövid egy óra alatt mindenki elfoglalta helyét a nagyon csinosan megterített asztaloknál. Soha ennyi elegánsan felöltözött publikumot nem láttam még a Hungáriában. Ezalatt az egy óra készülődés alatt aztán mindenki kiörvendezhette magát, és köszönthette rég nem látott barátait. Legnagyobb meglepetés **Vértessy Miklós és Zsuzsa** váratlan megjelenése volt, fiúkkal, a magas, csinos Danival – aki már nem Danika... Meglepetés volt, hogy **Zaha Alexandrát és Sanyit nem láttuk**, mert éppen Magyarországon voltak.

Tenor és hangulatkelő showman egy személyben!
GFOTO.ORG

Ezek után a vendég tovább halmozhatta örömet, mert az igazán kitűnő, 3 fogásos vacsora elkezdődött. Az előétel után a nyugtalanság, a hangzavar, az öröm csitult és elkezdődött az est fénypontja: **Csák József operaénekes és Nieder Iván dalest-előadása**, óriás vászonra vetített képekkel és összekötő szöveggel tarkítva (argentin vendégeink a szöveget nem értve közben gátlástalanul, vígan dumáltak és türelmetlenül várták a 2. fogást). **Csák József a Budapesti Állami Operaház tenorénekes** már egy héttel előtte bemutatkozott és nagy sikert aratott Buenos Airesben az Auditorio San Rafaelben (*l. külön recenzió a SP III. o.*) Nagy érdeklődéssel és lelkesedéssel vártuk előadását. A siker a Hungáriában sem maradt el. Tomboló tapsot és elismerést kapott. Sajnos zeneileg nekem csalódást okozott. A hangszalagra rögzített kísérezongora csattogása nemcsak túl hangos volt, hanem teljesen más taktusban szólt, mint

a program lefolyását. A résztvevők nagyon fiatalon, az ország különböző pontjain, különböző társadalmi osztályok között élénk szemmel élték át a forradalmat: Blahó Ervin 14 évesen, Székely Ágnes 8 évesen, Vámosy Katalin 18 évesen és Kiss Péter 11 évesen.

b.-j.: Kiss Péter, Székely Ágnes, Prof. Várnagy Tamás vitavezető, Blahó Ervin, Heftyné Vámosy Katalin
FOTO TRIKI

Megrázó volt hallgatni élményeiket. Az 1. emeleten megtekinthető fényképek kiállítását legelőbb már látták (*l. beszámolót a 6. o.-on*), de ezek a gyermekszemmel megvilágított személyes tapasztalatok érezhetően meghatották a hallgatóságot. Remélem nemcsak én, hanem minden jelenlévő levonta azt a tanulságot, hogy *a Forradalom alatt az egész magyar nép olyan egységesen képviselve volt, mint ritkán a történelemben. Életüket kockáztatták a szabadságért.*

az énekes hangja. A kedves régi kuplékra szívesen rázendített volna a publikum is, de nem tudta eldönteni, hogy a zongora taktusára, vagy az énekes taktusára énekeljen. Ez nem volt túl drámai. Ha énekeltek volna, talán még drámaibb lett volna.

*

Bonapartian Trixi szerencsésen hazaérkezett ezekre a fontos eseményekre a tengerpartról, ahova leruccant húga Mónika, Kerekes Marci és barátnője kíséretében 3 ragyogó szép napra Kerekes Agi nyaralójába. Marci cserkészvezetőként meglátogatta San Clementében csapata 2 kiscserkészt, a Mátray fiúkat, akik a nagy távolságok miatt sajnos csak a nyári táborokon tudnak részt venni.

Utjuk fénypontját azonban Santa Teresitában Czanyó

b.-j.: Graul Mónika, Kerekes Marci, Dodó, Bonapartiané Trixi, Helga
Fotók TRIKI

Adorjánéknál tett látogatásuk jelentette. Először Czanyó Mimit, Trixi jó barátnőjét látogatták meg, majd Dodókat a gyönyörű környezetben, lányuktól csak másfél utcányira fekvő szép házukban.

Új otthonukban még nagyban rendezkednek, átalakításokkal foglalkoznak. A viszontlátás örömétől kedves öreg barátunk egészen megfiatalodott, szeme felragyogott, mint régen... Boldogan megmutatunk erről pár képet.

Dodó érdeklődve olvassa az AMH-t

Dodó és Helga új otthonukban

A viszontlátásra!

*

Eickert Jochen özvegye, báró Rubido-Zichy Antoinette meghívásának október 13-ra nagyon örültem. A *meglepetés* csak akkor ért, amikor megmondta, hogy 80. születésnapját fogjuk ünnepelni, szűk családi és baráti körben, 40-50 személyre redukálva, mivel több nem fér a lakásba. Nem régen terveztük, hogy a *„nyolcvanadikon”* táncolni fogunk... Toinette fiai, Kristóf és Mátyás fogadták a sok régi jó barátot. Mind a hat aranyos unoka is igyekezett segíteni. Egy hárfaművész, régi ismerőse a családnak, argentin népdalokat pengetett, majd a háziasszony egy akkorideonnal leült vele szembe és együtt játszottak. Egy valódi koncerttel bővülték el a vendégeket, bár gondolom, hogy maga Toinette élvezte a legjobban. A lelkes fiatalok és nem fiatalok argentin néptáncra perdültek. Mindez már nem volt meglepetés, de annál inkább csodálatraméltó. Egy óriási malomkerék nagyságú piros rózsacsokor mégis meglepett... Egy óvatlan pillanatban megszagoltam - valódi! Egyenesen Bécsből küldték repülőgéppel. Toinette tisztelője, Swarovskiné, a híres Swarovski kristály-műhelyek tulajdonosa küldte, akiknek San Martín de los Andesben 15 éven keresztül Toinette vezette a vadász kastélyát és az ezzel kapcsolatos birtok vendéglátását és adminisztrációját.

*

Mostanában sokat foglalkozom kolóniánk utolsó 60 évének történetével. Talán azért gondolkodtatott úgy el ez a 80 éves születésnap? Vagy mert körülöttem barátnőim egymás után töltik be a 80-at? Másnap felhívtam az ünnepelet és megkértem, hogy gyermekeink és unokáink tanúságára megírhatnám-e röviden élete történetét. Megengedte. Legközelebbi számunkban meg szeretném írni, hogy megmutathassuk unokáinknak, hogy nem csak a régmúltban voltak hősiességek, mint Rozgonyi Cecília. Minden a háború után idemenekült fiatal nő hősiessége állta meg a helyét egy teljesen megváltozott világban és körülmények között. Ez esetben a magyar arisztokrácia egyik hősiességi tagjáról fogok szólni.

Utazók... és egyebek

Megjöttek:

- Budapestről **Farkas Nándor és Kemenes Edith**.
- Európai villámútjáról **Rubido-Zichy Hohenlohe Senta**.
- Észak-Amerikából **Sorg Baby**. November végén kisebb műtétnek néz elibe.
- Magyarországról **Vass Gyöngyi**.
- Magyarországról **Endre Zsigmond**, aki lánya Jella meghívására végleg visszaköltözött Argentínába. Rövid „visszaszkokási” idő után élvezi a családjá kényeztetését. Jókérdvűen és jó formában látogatott el a HKK könyvtárba.

Utaztak: Lomniczy Józsi és felesége Pejacevich Letti titokban *„megszöktek”*, hogy nagy magasságokban, a Machu Picchu csúcsán ünnepeljék meg 50. házassági évfordulójukat. Mi helyben koccintunk egészségükre és kívánunk további sok boldog házasságot!

Lapzárta után: November 17-én Budapesten megszületett **Gorondi Amália Lilla** (3,700 kg, 58 cm), a tőlünk „visszidált” **Gorondi Palkó** és **Balla Orsolya** 3. kislánya. Gratulálunk! A képpel tartozunk...

AZ ARGENTÍNAI MAGYAR HÍRLAP TÁMOGATÓI

2005: Alapító Fővédnök: **Rubido-Zichy Hohenlohe Senta**

Alapító Védnökök: Alitisz Constantino - Eickertné Toinette - Gorondi István és Edith - Lomniczy József - Monostoryné Kövesligethy Ildikó - Móricz Istvánné - Papp Jenő - Takács István (+) - Zilahi Sebess Jenőné Bonczos Zsuzsanna - Zombory István - Zöldi Márton

2005. folyamán kronologikusan bejött adományok: Dr. Farkas Ferenc - Dr. Némethy Kesserű Judit (U.S.A.) - N.N. - N.N. - Dr. Orbán László. *Nuestro agradecimiento especial a Alexis Pejacevich*

2006-ban eddig bejött adományok:

Rubido-Zichy Hohenlohe Senta
Dr. Némethy Kesserű Judit (USA)
Zilahi Sebessné Bonczos Zsuzsa
Móricz Istvánné

Erdődy József
Dr. Farkas Ferenc
N.N.
Gorondi István és Edith

K.I.
Dr. Orbán László
Gosztonyi Attila
Luraschiné Földényi Judith
B.A. (Kanada)

Az Argentínai Magyar Hírlap és az egész magyar közösség nevében hálásan köszönjük támogatásukat!

A REGÖS
Néptáncgyűttes ezúton fejezi ki hálóját az évi kedves támogatóinak és kíván egy békével és szeretettel teli Szent Karácsonyt és reményteljes, boldog 2007-es esztendőt!

Hostería "La Esperanza"
Abierta todo el año
Atendida por su dueño húngaro László Jánszky
Cálida atención y trato familiar. Gran parque arbolado. Pileta de natación.
Av. Dra Cecilia Grierson 383
Los Cocos, Prov. Córdoba
Tel.: (03548) 492016
info@hosterialaesperanza.com.ar
Conozcanos en:
www.hosterialaesperanza.com.ar

Főzést vállalkozó itthon magánvendégek részére, akár egyszeri vagy ismételt alkalmakra (magánvacsora, rendezvény, stb.) Kiss Zoltán
4556-0758 / 15-5878-2716

VÁRJUK
ADOMÁNYÁT!
Z.I.K.
ÖSZTÖNDÍJ-
BIZOTTSÁG
Zaha Alexandra
4794-4986

Dr. Farkas Ferenc
ügyvéd
Carlos Pellegrini 743
p. 10. of. 45
Buenos Aires
Tel.: 4322-0902
Kérjen órát

**"Kiművelt emberfők
által tenni nagy
nemzetté a magyart!"**

**Dres. Constantino
Miguel Alitisz y
Silvina Laura Loria**
abogados
Libertad 480 2º piso,
en el horario de 14 a 18 hs.
4382-2990 y 4382-4895

Valeria De Pataky
Lic. en Psicología (UBA)
Jóvenes y adultos
Consultorio 4787-1793
155-046-5214

**Dra. Daniela Bordalejo
Dr. Martin Puricelli**
Médicos Psiquiatras
Consultorio:
15-5325-2078 4953-9959

**HKK HUNGÁRIA
KÖNYVBARÁTOK
KÖRE - HKK**
KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR
Hivatalos órák: Péntekenként
19 - 21 óra. Hungária Egyesület
1. em. - Pje. Juncal 4250, Olivos
Tel. 4799-8437
haynal@fibertel.com.ar

- A megjelent írások nem fejezik ki szükségszerűen a szerkesztő véleményét, és azokért minden esetben szerzőik felelősek.
- Kéziratokat, fényképeket nem örzünk meg és nem küldünk vissza. Javítás jogát fenntartjuk.
- Szabályosan gépelt, kijavított, és e-mailen beküldött írások a közlésnél előnyben részesülnek.
- Hirdetéseket csak a hirdetési díj befizetése után közölünk.

INTÉZMÉNYEINK
NUESTRAS INSTITUCIONES

IFJÚSÁGI CSOPORTOK - ACTIVIDADES JUVENILES

EMESE KULTÚRA ÉS IFJÚSÁGFENNTARTÓ TESTÜLET - ASOCIACIÓN CULTURAL EMESE, Patrocinadora de las Instituciones Juveniles Húngaras de la Argentina. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4794-4986 - emese_zik@arnet.com.ar

39.SZ. MAGYAROK NAGYASSZONYA LCSCS. - AGRUPACIÓN DE GUÍAS HÚNGARAS Nº 39 MAGYAROK NAGYASSZONYA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4738-3183 - cynthipupi@yahoo.com.ar

18SZ. BARTÓK BÉLA CSCS. - AGRUPACIÓN DE SCOUTS HÚNGAROS Nº 18 BARTÓK BÉLA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4837-0161 - kerekemartin@yahoo.com.ar

KÜLFÖLDI MAGYAR CSERKÉSZSÖZVETSÉG DÉL-AMERIKAI KÖRZET - DISTRITO ARGENTINA DE LA ASOCIACIÓN DE SCOUTS HÚNGAROS IN EXTERIS. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. - matias@noblegrain.com (54-11) 4131-7136

REGÖS MAGYAR NÉPTÁNCGYŰTTES - CONJUNTO FOLKLÓRICO HÚNGARO REGÖS - Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-4740 - edibon1@yahoo.com

ZRÍNYI IFJÚSÁGI KÖR (HÉTVEGI MAGYAR ISKOLA) - CÍRCULO JUVENIL ZRÍNYI - Colegio Húngaro. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4624-4461 - beisfami@yahoo.com.ar

MŰVÉSZET, ZENE, KULTÚRA - ARTE, MÚSICA, CULTURA
ARS HUNGARICA KULTÚRA- ÉS ZENETERJESZTŐ CIVIL SZERVEZET - ARS HUNGARICA, Asociación Civil de Música y Cultura - szekasym@xlnet.com.ar - **CORAL HUNGARIA** - sylvialeidemann@fibertel.com.ar - Cuba 2445, (1428) Buenos Aires. Tel. 4788-8889 - www.arshungarica.com.ar

HUNGÁRIA KÖNYVBARÁTOK KÖRE KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR - HKK - BIBLIOTECA HÚNGARA - Pje. Juncal 4250, 1º piso. (1636) Olivos, Bs. As. Tel. 4799-8437 - haynal@fibertel.com.ar

MAGYAR SZÍNTÁRSULAT: ÁLOMGYÁR a Hungáriában. zolyomikati@fibertel.com.ar

KLUBOK - CLUBES
HUNGÁRIA EGYESÜLET - CLUB HUNGARIA, Asociación Húngara en la Argentina. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-8437 / 4711-0144 - mzoldi@dls-argentina.com.ar

VALENTÍN ALSINAI MAGYAR DALKÖR - CORO HÚNGARO DE VALENTÍN ALSINA. Av. Gral. Viamonte 2635, (1822) Valentín Alsina, Bs.As. Tel. 4244-1674

WILDEI MAGYAR EGYESÜLET - SOCIEDAD HÚNGARA DE WILDE. Víctor Hugo 58, (1875) Wilde, Bs.As. Tel. 4252-0390 - amjlmj@yahoo.com.ar

ISKOLÁK - COLEGIOS
ANGOLKISASSZONYOK INTÉZETE (WARD MÁRIA) - COLEGIO MARÍA WARD. Calle 43 Nº 5548, (1861) Plátanos, Bs.As. Tel. 4215-1052

SZENT LÁSZLÓ ISKOLA - COLEGIO SAN LADISLAO. M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 - sladislao@ciudad.com.ar

SPORT - DEPORTES
HUNGÁRIA VÍVÓ CSOPORT - ESRGIMA CLUB HUNGARIA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4461-3992 - henriette@arqa.com

EGYHÁZAK - IGLESIAS
"KRISZTUS KERESZTJE" MAGYAR EVANGÉLIKUS GYŰLEKEZET - IELU - CONGREGACIÓN EVANGÉLICA LUTERANA HÚNGARA "LA CRUZ DE CRISTO" - Amenábar 1767 - (C1426AKG) Buenos Aires. Tel. 4503-3736 - cvhefty@yahoo.com.ar

MAGYAR REFORMÁTUS EGYHÁZ - IGLESIA REFORMADA HÚNGARA - Cptn. Ramón Freire 1739, (1426) Buenos Aires. Tel. 4551-4903 / 15-5746-6505 - amerke@argentina.com

"MINDSZENTYNUM" ARGENTÍNAI MAGYAR KATOLIKUSOK EGYESÜLETE - ASOCIACIÓN DE LOS CATÓLICOS HÚNGAROS EN LA ARGENTINA - Aráoz 1857, (1414) Buenos Aires. Tel. 4864-7570 - mindszentynum@hotmail.com

INTÉZMÉNYEK - INSTITUCIONES
ARGENTÍNAI MAGYAR INTÉZMÉNYEK SZÖVETSÉGE - AMISZ - FEDERACIÓN DE ENTIDADES HÚNGARAS DE LA REPÚBLICA ARGENTINA (FEHRA) - Capitán Ramón Freire 1739, (1426) Buenos Aires. Tel. 4551-4903 - nvattay@aol.com

ARGENTIN-MAGYAR KERESKEDELMI ÉS IPARKAMARA - CÁMARA ARGENTINO-HÚNGARA DE COMERCIO E INDUSTRIA - Av. R. Sáenz Peña 720 piso 9º "E", (1035) Buenos Aires. Tel. 4326-5107 - info@camara-hungara.com.ar

MAGYAR SEGÉLYEGYLET "SZENT ISTVÁN ÖREGOTTHON" - ASOCIACIÓN HÚNGARA DE BENEFICENCIA "HOGAR DE ANCIANOS SAN ESTEBAN" - Pacífico Rodríguez 6258 (ex 1162), (1653) Chilavert, Bs.As. Tel. 4729-8092 - hogarhungaro@hotmail.com

MAGYAR IRODALMI ÉS KULTÚRTÁRSASÁG - ASOCIACIÓN LITERARIA Y CULTURAL HÚNGARA. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 / 6141 - jakabterek@ciudad.com.ar

MHBK - MAGYAR HARCOSOK BAJTÁRSI KÖZÖSSÉGE - COMUNIDAD DE CAMARADERÍA DE LOS EX COMBATIENTES HÚNGAROS EN LA ARGENTINA - Sargento Cabral 851, 1º A (1059) Buenos Aires Tel. 4328-8209 / 15-4949-9640

SZENT ISTVÁN KÖR - CÍRCULO DE SAN ESTEBAN. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4783-6462 - jakabterek@ciudad.com.ar

VITÉZI REND ARGENTÍNAI CSOPORT - ORDEN DE LOS CABALLEROS VITÉZ. Capitulo Argentino. Tel/Fax (5411) 4715-2351 - nvattay@aol.com

VIDÉK - INTERIOR DEL PAÍS
BARILOCHEI MAGYAR EGYESÜLET - ASOCIACIÓN HÚNGARA DE BARILOCHE - Rolando 250, (8400) Bariloche, Prov. de Río Negro. Tel. 02944-461994

CÓRDOBAI MAGYAR KÖR - CÍRCULO HÚNGARO DE LA PROVINCIA DE CÓRDOBA. Recta Martinolli 8611, Barrio Villa Belgrano, Córdoba. Tel. 03543-1557-6631 - gabor.banati@gmail.com

SANTA FE-I MAGYAROK TÁRSASÁGA - AGRUPACIÓN HÚNGAROS DE SANTA FE (CAPITAL) - 9 de Julio 6345, (3000) Santa Fe. Tel. 0342-469-5500 - adorjan@ciudad.com.ar

Atención:
Rogamos a los responsables informarnos de errores o cambios. Gracias.

APRÓHIRDETÉSEK - CLASIFICADOS

¿DOLORES? ¿CONTRACTURAS? iLibérese de ellos!
Csilla Vágó **Masoterapeuta**
15-5478-3441 4792-2452
www.gfoto.org

Baby-sitter - Kerekes Cili
4837-0161 vagy 15-6587-4261

Tortas húngaras: Recetas Sra. de Bakos - Tel. Pablo 4799-3482

2007. Január-Február lapzárta: december 10

A kettősszám január 15-e körül jelenik meg. Anyag és hírek beküldésére **4711-1242** - amagyarhirlap@yahoo.com

DÖRY ELENA (Ilicsi)
Társas és egyéni utazások - repülő és hajójegyek szálloda foglalás kül- és belföldön esküvői ajándék listák

Hívjon: 4812-5564 Fax: 4812-3239
elenadory@hotmail.com

Mert a szív nem ismer távolságot
Az Internet legnagyobb áruháza Magyarországra küldhető ajándékokkal és virágokkal

A Magyar Gifts nem egy közvetítő cég! Magunk tervezzük, készítjük, szállítjuk és garantáljuk mindegyik rendelést. Gyors szállítás egész Magyarország területére. Kérdezze meg bármelyik vevőnket!

Magyar Gifts
www.magarygifts.com
Angolul és magyarul is!
-Ha nincs internet kapcsolata-
Ingyenes rendelés, Észak-Amerikából: 888-353-0112
USA számunk elérhető minden országból: 925-283-6095

Squam
Crema dental multifunción con EDS y flúor
Protege su sonrisa diariamente

Acción Antisarro
Acción Antiplaca
Acción Anticaries
Protege el esmalte
Previene la enfermedad periodontal

Gador
Al Cuidado de la Vida
http://www.gador.com.ar
PRESENTACION: Pomos multiaminados con 80 y 120 gramos.

Argentínai MAGYAR HÍRLAP
Az argentínai magyarok független folyóirata
Kiadó-szerkesztő:
Haynalné Kesserű Zsuzsanna
Rovatvezető Bonczos Zsuzsa
Szerkesztőségi iroda: Bonapartianné, Graul Trixi
Luis Monteverde 3132 - (1636) Olivos - Buenos Aires
Tel./Fax: (54-11) 4711-1242 amagyarhirlap@yahoo.com
http://epa.oszk.hu/amh
www.hhrf.org/amh www.lamoszsz.hu/amh